

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΛΓ' | ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19—ΤΗΛ. 27.689 | 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1956 | ΑΡΙΘ. 21

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΝ

Ἐνθυμεῖσθε; Ὁ κόσμος εὗρισκετο κάτω ἀπὸ τὴν ἀπαισιωτέραν νύκτα τῆς ζωῆς του. Ἀβυσσαλέα πάθη καὶ μίση συνεκλόνηζον τοὺς λαούς. Καὶ φόβος ἀβυθομέτρητος συνεῖχεν ὄλας τὰς ψυχάς. Καὶ ὄχι μόνον δὲν ὑπέφωσκε γύρω τριγύρω ἐλπίς χαρωπῆς αὐγῆς. Ἀλλὰ τὸ σκότος ἐγίνετο ὄλοεν βαθύτερον, καὶ πυκνότερον. Καὶ ὑπὸ τὰς αἱματηρὰς ἀντανγείας καὶ τοὺς ἀνδροφόνους τῶν πυροβόλων ὄλμους κατέρρεον τὰ πάντα. Καὶ καθημερινῶς ἀφθονότερα συνεσσεύοντο παντοῦ τὰ ναυάρια καὶ τὰ συντριμματα καὶ τὰ ἐρείπια!

Οἱ στοχασμοὶ εἶχον ἀληθῶς παραφρονήσει. Ἀσυλλήπτως καταστροφικῆ ἐξεδηλώνετο ἡ παραφορὰ καὶ ἡ μαιφονία. Ἀσυγκράτητος ἦτο ὁ ἀφηνιασμός τῶν συνειδήσεων. Καὶ φρικτὸς φρικτότατος ὁ ἐφιάλτης τῆς ἀνθρωπότητος. Καὶ ὁμως, μέσα εἰς τὸν Βιβλικὸν ἐκείνιον χαλασμόν... Καὶ ἐνῶ ὄλοι οἱ λαοὶ περὶτρομοὶ ἐσφάδαζον μέσα εἰς ὠκεανὸς ἀδελφοκτόνων αἱμάτων... Ἡ Ἑλλάς μας ὠρθώθη. Καὶ θεοεἰκελος καὶ θεόμορφος, ἐβροντοφώνησεν ΟΧΙ!

*

Εἰς τὴν ἀνάμνησιν ἐκείνην δικαίως «σκιρτᾷ ἐν ἀγαλλιάσει ἡ καρδιά» μας. Οἱ αἰῶνες τῆς ἱστορικῆς ζωῆς τοῦ ἔθνους μας παρελαύνουν σιωπηλοὶ καὶ λιτανεύοντες εἰς τὰ βάρη τῶν ψυχῶν μας. Καὶ τὸ αἰσθανόμεθα, ὄλοι ἀνεξαιρέτως, ὅτι ἡ Φυλή μας εἶναι μεγάλη. Ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ὑπῆρξεν ἀπλοῦς ἱστορικὸς σταθμὸς μέσα εἰς τὴν Αἰωνιότητα. Ἀλλὰ ὅτι ἦτο, καὶ θὰ εἶναι πάντοτε, ἡ μεγάλη κραυγὴ τῆς Ἱστορίας.

Κάθε ἤρρεμος ἐπίσης καὶ ἀντικειμενικὸς ἐρευνητὴς τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, οἰοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι, ἀντιμετωπίζων τὸ Θαῦμα αὐτό, δὲν εἶναι δυνατὸν εἰ μὴ νὰ στέκεται ἐκπληκτος καὶ γεμάτος ἀπὸ θάμβος ἐμπρὸς του. Καὶ νὰ συμπεραίνει ἀσφαλῶς, ὅτι ἡ γνησία πραγματικότης καὶ

ἡ βαθύτερα ὀντολογικὴ οὐσία τῆς Ἑλλάδος μας ἀνήκει περισσότερον εἰς τὸν ἠθικὸν καὶ τὸν πνευματικὸν κόσμον. Καὶ ὀλιγότερον εἰς τὸν φυσικὸν καὶ τὸν ἱστορικὸν. Διότι ἡ ἀλήθεια αὐτὴ πολυφθόγγως ἀναδύεται, ὡσὰν ἄρρητος μουσικὴ, ἀπὸ κάθε σελίδα τῆς τρισχιλιετοῦς Ἐθνικῆς μας ἱστορίας.

*

Καὶ βεβαίως, εὐτύχημα μέγα θὰ ἦτο διὰ τὸν κόσμον, ἂν οἱ βροτολογικοὶ πόλεμοι ἀπέβαινον πάντοτε δημιουργικοὶ. Καὶ ἂν ἐνεφανίζοντο ὡς καταγιγίδες, ἔπειτα ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀκολουθεῖ φωτόλουστος καὶ γονιμοποιὸς γαλήνη.

Δυστυχῶς ὁμως ἡ Νίκη παραμένει—κατὰ κανόνα—ἄπτερος. Καὶ δεσμία τῶν ἐκάστοτε ἰσχυρῶν. Οἱ ὁποῖοι, μὲ τὴν συμπεριφορὰν των, ἐνθυμίζον τὸν σκληροτράχηλον καὶ παλαιὸν ἐκείνιον Βρέννον, ποῦ εἰς τοὺς παραπονομένους διὰ τὴν ἄδικον ζύγισιν τῶν καταβαλλομένων λύτρων Ρωμαίους, ἔρριπεν εἰς ἀπάντησιν, ἐπάνω εἰς τὴν πλάστιγγα τῶν σταθμῶν καὶ τὴν βαρεῖάν του σπάθη!

Τοιοῦτοτρόπως, ἔπειτα ἀπὸ κάθε ἀλληλοσφαιγῆν, ἀντὶ νὰ αὐξάνη ἡ ἀμοιβαία κατανόησις, καὶ τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων νὰ λάμπουν ὡσὰν κατακάθαροι οὐρανοί, παραπαίουν περισσότερον τὰ βήματά των. Διότι οἱ νικηταί, ὑπερόπται πάντοτε, λησμονοῦν ταχέως τὰ μεγαλόστομα κηρύγματά των, διὰ μίαν ἀνάπλασιν καὶ ἀναμόρφωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Καὶ ὀρίπτουν εἰς τὸν Καϊάδα τῆς λήθης τὰς ἐπαγγελίας των.

*

Εἶχον ἀσφαλῶς ὄλην τὴν ἄνεσιν, καὶ ὄλην τὴν δύναμιν, οἱ χθδεσῖνοι θριαμβευταί, νὰ δημιουργήσουν νέους τρόπους ζωῆς διὰ τὴν αἰμάσσουσαν καὶ κατώδυνον ἀνθρωπότητα. Ἀρκεῖ νὰ τὸ ἤθελαν. Καὶ νὰ τὸ ἐπίστευαν. Θὰ προσβαιναν τότε—εὐθέως—εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὀργάνωσιν

τῆς Οἰκουμένης. Μὲ βάσιν τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν εἰλικρίνειαν, καὶ τὴν ἐντιμότητα, ἀποδίδοντες τὴν ἐλευθερίαν, βοηθοῦντες τοὺς ὑπαναπτύκτους, καὶ πραγματοποιοῦντες ἕνα δίκαιον ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν τῆς Γῆς. Τοῦτο ὁμῶς προϋποθέτει ὑψηλὴν ἠθικὴν, καὶ συνείδησιν καταλαμπομένην καὶ ἐμπνεομένην ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. Διότι ὅπως λέγει ὁ Δοστογιέφσκι, «Χωρὶς τὸν ἅγιον νόμον του, οὐδέποτε θὰ βασιλεύσῃ ἡ ἀδελφωσύνη. Καὶ ποτὲ δὲν θὰ μοιρασθοῦν δικαίως τὰ ἀγαθὰ τῆς Γῆς. Καὶ τὸ ἀνεγυρόμενον οἰκοδόμημα τῆς εἰρήνης, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ λογικοῦ καὶ μόνον, καὶ χωρὶς ὀδηγὸν τὴν τρισάγιαν εἰκόνα του, θάποβαίνη πάντοτε πύργος Βαβέλ...».

*

Ἄς μὴ πλανώμεθα. Καὶ ἄς μὴ δημιουργώμεν παραισθήσεις, παρασυρόμενοι ἀπὸ τὰ ἐκπληκτικὰ ὄντως ἐπιτεύγματα τῆς Ἐπιστήμης, καὶ τῆς Τεχνικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐποχῆς μας. Ἰδοῦ, ὅτι ἔπειτα ἀπὸ τὴν φορικτὴν πρόσφατον αἱματοθύελλαν, ἡ ζωὴ συνεχίζεται μὲ τὸν ἴδιον γινώριμον ρυθμὸν τῆς χθές. Καὶ ἰδοῦ, ὅτι τὰ ἐνστικτα ἀπομένονα εἰσέτι ἀκόρεστα καὶ θολὰ καὶ ταπεινά! Καὶ ὅπως περίπου ἦσαν εἰς τὴν μακρονήν ἐποχὴν τῶν σπηλαιολογῶν!

Ἄλλως, δὲν θὰ ἐπροσηλακίζετο, οὔτε καὶ θὰ ἐμαστιγοῦτο, οὔτε καὶ θὰ ἐνεπτύετο, τόσο ἀνερυνδριάτως, ἡ Ἑλλάς μας, ὀδεύουσα πρὸς ἕνα νέον Γολγοθᾶν! Ἀνατριχαστικὰ εἶναι τὰ ὄργια τοῦ στρατοῦ τῆς Κατοχῆς εἰς τὴν Κύπρον μας. Ἐκκλησίου βεβηλοῦνται! Ἱερὰ σκευὴ καὶ ἄμφια ἀπορρίπτονται εἰς τὰς ὁδοὺς! Τάφοι ἀνασκάπτονται! Ἱεροὶ Σταυροὶ ἀνατρέπονται καὶ καταθραύονται! Ἀμαχοὶ βασανίζονται! Ἀθῶοι καὶ ἄκριτοι οὐσιαστικῶς, ἀπαγχονίζονται! Καὶ ὅλα αὐτὰ, διότι οἱ Κύπριοι ἀδελφοί μας, τολμοῦν νὰ ἐπιθυμοῦν τὴν Ἐλευθερίαν. Τὸ πάθος τῶν γενναίων καρδιῶν. Καὶ τὸν μόνον ἄξιον φθόνου θησαυρόν!

*

Καὶ συνάγει κανεὶς τὸ θλιβερὸν συμπέρασμα, ὅτι δορυλάτος ἀπὸ βαρβάρους παραμένει εἰσέτι ἡ ἁγία Σιών. Καὶ ὅτι κυριαρχεῖ Βαβυλώνιος πολιτισμὸς ἀταξίας καὶ χάους καὶ συγχύσεως καὶ ἐγωπαθοῦς ἀπολαύσεως. Καὶ προσβάλλεται μὲν οὗτος ἰσχυρῶς, εἰς ὅλα τὰ πλάτη τῆς Γῆς, ἀπὸ τοὺς μαχητὰς τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ὁμῶς ἀκόμη ἰσχυρός. Οὔτε καὶ ἐσημάνθη ἡ ὥρα τῆς πτώσεως

ΟΙ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΑΓΙΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΝΑ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

† Κοσμάς καὶ Δαμιανὸς οἱ Ἄναργυροι. Ὁ μὲν Κοσμάς ζωγραφίζεται νέος ἀρχιγένης, ὅπως ὁ Χριστός, ἀλλὰ μὲ κόμην βραχείαν. Ὁ δὲ Δαμιανὸς εἰκονίζεται μεγαλύτερος τὴν ἡλικίαν, βαθυμάγουλος, καὶ μὲ ἀραιὰς τρίχας εἰς τὸν πῶγονα, ὁμοιάζων πρὸς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον. Εἶναι δὲ ἀμφότεροι ἠμφιεσμένοι ἀνατολικά φορέματα, μὲ πλατεῖας χειρῖδας καὶ χρυσᾶς παρυφᾶς, καὶ φοροῦσιν ὑποδήματα ἐπίσης ἀνατολικοῦ τύπου. Εἰς μὲν τὴν δεξιάν χεῖρα κρατοῦσι λαβίδα χειρουργικὴν ἢ κοχλιάριον φαρμακευτικόν, εἰς δὲ τὴν ἀριστεράν κιβώτιον μὲ φάρμακα, τὸ λεγόμενον Πανάριον.

† Ἀκίνδυνος, Πηγᾶσιος, Ἐλπιδοφόρος οἱ μάρτυρες. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἅγιοι ἐτιμῶντο ἐξόχως κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας, καὶ εἰκονίζοντο εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς. Εἰκόνας τούτων σώζονται, ἴδια εἰς ψηφιδωτὰ, ὡς π.χ. ἐν τῷ καθολικῷ τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκά, τοῦ Δαφνίου κ.ά.

† Ἰωαννίκιος ὁσιος. Παρίσταται ἐν γερωνικῇ ἡλικίᾳ, ὑψηλόσωμος, λιπόσαρκος, μικροπρόσωπος, μακρυγένης καὶ δευγένιος, κρατῶν εἰλητάριον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένον «Ἡ ἐλπίς μου ὁ πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς Ἁγία, δόξα Σοί».

† Οἱ Ἀρχάγγελοι Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ. Εἰκονίζονται ἐν ἀκμαζούσῃ ἡλικίᾳ, ὡς ἀγένειοι νεανία, μετὰ περὶ ὕγων. Αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν περιβάλλονται ὑπὸ βοστρυχωτῆς κόμης, τῆς ὁποίας οἱ βόστρυχοι πίπτουσι ἐπὶ τῶν ὤμων. Εἶναι δὲ ἀναδεδημένη διὰ ταινίας, τῆς ὁποίας τὰ ἄκρα ἀναδιπλοῦνται εἰς τὸν ἀέρα. Ἡ ἔκφρασις τῶν προσώπων εἶναι γλυ-

καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς Γῆς. Θὰ ἐκλείψῃ ὁμῶς. Καὶ θὰ καταπέσῃ. Καὶ θὰ λιμνοσθῇ. Καὶ ἡ Δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ θὰ βασιλεύσῃ. Καὶ ὁ ἀχειροποίητος λίθος τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος, θὰ πατάξῃ καὶ θὰ συντρίβῃ τὸν κολοσσὸν τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἀνομίας. Καὶ θὰ ὑψωθῇ εἰς ὄρος, ποῦ θὰ καλύψῃ τὴν Γῆν, ὅπως τὸ προεφήτευσεν ὁ προφήτης Δανιὴλ, ἐξηγῶν πρὸς τὸν Ναβουχοδονόσορα τὸ ἐνύπνιον του.

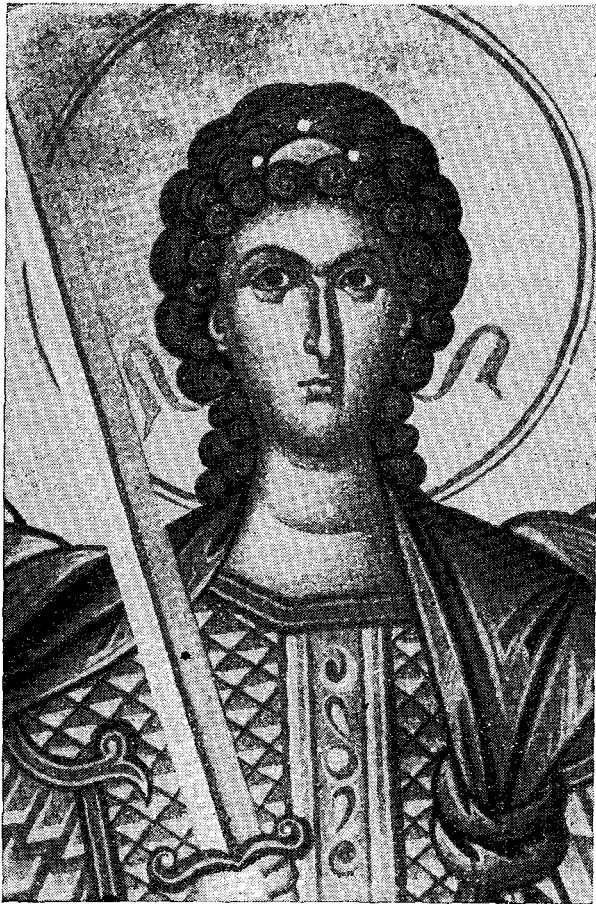
*

Ἄρκει ἀδιάρρηκτον καὶ Ὁρθοδοξοῦν ν' ἀπομένῃ τὸ στρατόπεδον τῆς ἐν Χριστῷ πίστεώς μας. Καὶ ἀστόματος ἡ πνευματικὴ ρομφαία τῆς ἱστορικῆς μας φυλῆς. Διότι τὸ ψεῦδος, καὶ ὁ λῆρος, καὶ ἡ ἀπάτη, μόνον μὲ τὴν πνευματικὴν μάχαιραν τοῦ θείου Λόγου, κατακόπτεται καὶ ἐξαφανίζεται. Εἶναι δὲ ἀναμφισβήτητον, ὅτι τὴν μάχαιραν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος Θεὸς τὴν ἐνεπιστεύθη εἰς τὰς Ἑλληνικάς μας χεῖρας...

ΘΕΟΔ. Κ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

κεία συγχρόνως καὶ αὐστηρά, ἔχουσα τι τὸ ὑπερκόσμιον.

Συνήθως παρίστανται ἀμφότεροι περιβεβλημένοι ἱερατικὰς στολάς, ἦτοι στιχάρια καὶ ὄράρια, ὡς «Πνεύματα Λειτουργικά». Εἰκονίζονται ὁμοίως καὶ ἡμφιεσμένοι ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ φορέματα, ἦτοι χιτῶνα

Ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ.

(Διὰ χειρὸς Φ. Κ.)

καὶ ἱμάτιον. Ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ ζωγραφίζεται καὶ εἰς σχῆμα πολεμιστοῦ, ὡς Ἀρχιστράτηγος τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, φέρων θώρακα καὶ κνημίδας, κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς σπάθη, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τὴν θήκην αὐτῆς.

Εἰς τὰς εἰκόνας, εἰς τὰς ὁποίας εἰκονίζονται μὲ περιβολὴν ἱερατικὴν, κρατῶσι διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς σκήπτρον, ἐπίμηκες ὡς δόρυ, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς δίσκον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένον τὸ ἱερόν μονόγραμμα Χ.

Οἱ Ἀρχάγγελοι ζωγραφίζονται ἐν τοιχογραφίᾳ εἰς τὸν τροῦλλον τοῦ Ναοῦ, περίξ τοῦ Παντοκράτορος, μετὰ τῶν λοιπῶν Οὐρανίων Δυνάμεων, ἦτοι τῶν Χερουβὶμ, Σεραφείμ κ.λ.π.

Μεταξὺ τῶν ἀρχαίων εἰκόνων τῶν Ἀρχαγγέλων ἐξαιρέτου τέχνης εἶναι οἱ τῆς μονῆς Δαφνίου, καὶ τῆς τοῦ Ὁσίου Λουκά, διὰ ψηφίδων εἰργασμένοι. Μεγαλοπρεπῆς Ἀρχάγγελος σώζεται, δυστυχῶς ἐφθαρμένος, ἐν τοιχογραφίᾳ τῆς σπηλιᾶς τῆς Πεντέλης.

† Θεόδωρος ὁ Στουδίτης. Εἰκονίζεται ὡς γέρων φαλακρός, διχαλογένειος, κρατῶν εἰλητάριον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένη ρῆσις τις τοῦ Ὁσίου

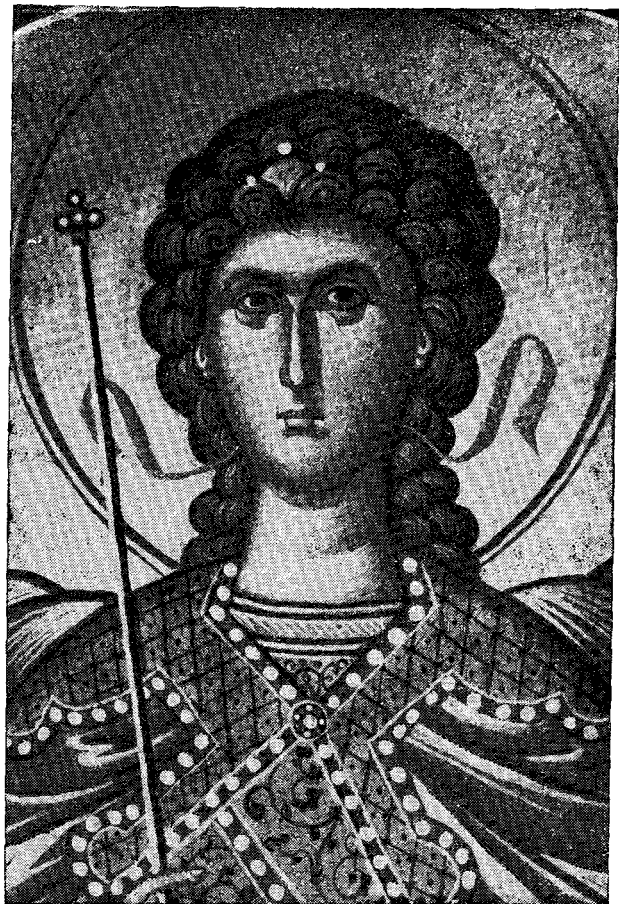
Πατρός. Ἰδιαιτέρως ἐπιτυχῆς εἶναι ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἐν τῷ καθολικῷ τῆς ἐν Χίῳ Νέας Μονῆς, διὰ ψηφίου τεχνουργημένη, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου.

† Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ὁ πολυσεβαστός οὗτος ἅγιος ζωγραφίζεται μὲ μορφὴν ἀσκητικωτάτην, μικροπρόσωπος καὶ μὲ μεγάλην κεφαλὴν, φαλακρός, μὲ τὰ μῆλα τῶν παρειῶν ἐξέχοντα σφοδρῶς, τὰς παρειὰς βαθείας, τὸ βλέμμα πρᾶον καὶ αὐστηρόν, τὸν μύστακα λεπτόν, τὸν πῶγονα ἀραιόν καὶ σπανίζοντα, τὴν σιαγόνα ἐξέχουσαν.

Εἶναι ἡμφιεσμένος μὲ ἀρχιερατικὴν στολήν, συνήθως μὲ δαλματικὴν ἢ σάκκον, πεποικιλμένον διὰ σταυρῶν ἐντὸς κύκλων ἐγγεγραμμένον.

Εἰκονίζεται, μετὰ τῶν ἄλλων ἐξεχόντων Ἱεραρχῶν, ἐν τῇ κόγχῃ τοῦ Ἱεροῦ βήματος παντὸς ναοῦ, ὡς Ἱεουργῶν μετὰ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως. Κρατεῖ εἰλητάριον, ἐφ' οὗ εἶναι γεγραμμένη ἡ εὐχή «Οὐδεὶς ἅγιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς...».

Ἐξόχου τέχνης εἰκὼν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου εὕρηται ἐν τῷ ἐν Μυστρᾷ ναῷ τῆς Περιβλήπτου, ἔργον τῆς Παλαιολογεῖου ἐποχῆς. Ἐπίσης σπουδαία εἶναι ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἡ σωζομένη ἐν τῷ Βήματι τῆς Μονῆς Καισαριανῆς, ἔργον τοῦ ΙΖ' αἰῶνος. † Φίλιππος ὁ Ἀπόστολος. Εἰκονίζεται ὡς

Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ.

(Διὰ χειρὸς Φ. Κ.)

νέος ἀρχιγένειος ἢ ἀγένειος, οὐλὴν κόμην, ἡμφιεσμένος, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, καὶ κρατῶν εἰλητάριον.

Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ

Η ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ZAREH ΤΟΥ Α'

Ἡ ἐκλογή τοῦ νέου Ἀρμενίου «Καθολικοῦ» Πατριάρχου Κιλικίας ἀπετέλεσε μέγα πολιτικὸν γεγονός καὶ ἀπεκάλυψε τοὺς ἐν τῇ Μ. Ἀνατολῇ πολιτικοὺς σκοποὺς τῶν δύο παρατάξεων, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἀριστερᾶς, τῆς μὲν πρώτης ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς, τῆς δὲ δευτέρας ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ τῶν δορυφώρων της.

Ἡ Σοβ. Ρωσία υἱοθέτησα τὸ δόγμα «τῆς διὰ τῆς Ἐκκλησίας πολιτικῆς» ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, δὲν ἀφῆκεν ἡσυχον καὶ τὴν Ἀρμενικὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας τὸ πολιτικὸν καὶ θρησκευτικὸν κέντρον εὐρίσκεται ἐν Ρωσίᾳ. Τὸ μικρόβιον τοῦ κομμουνισμοῦ ἔχει διαδοθῆ εὐρέως παρὰ τῷ Ἀρμενικῷ λαῷ ἀριθμοῦντι περὶ τὰ τέσσαρα ἑκατομ. ἀνὰ τὸν κόσμον καὶ διηρημένῳ εἰς δύο ἰσχυρὰς ομάδας, τὴν δεξιάν, γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Tachnak Tsagan καὶ τὴν ἀριστεράν — τὴν ἄκραν κομμουνιστικὴν — τὴν κοινῶς καλουμένην Intsak.

Ἐν Συρίᾳ καὶ Λιβάνῳ, ὅπου τὸ Ἀρμενικὸν στοιχεῖον εἶναι πολυπληθές, ὁ μεταξὺ τῶν δύο ομάδων ἀνταγωνισμὸς γίνεται περισσότερον ἀντιληπτός, ἡ δὲ μεταξὺ αὐτῶν πάλη, ὑποδαυλιζομένη ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων, κατέστη περισσότερον ζοηρὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ τέως Καθολικοῦ Πατριάρχου Κιλικίας Karektn, ἐπισυμβάντος ἐν Βηρυτῷ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1952.

Εἶναι γνωστὴ ἡ ἱστορία τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ παράδοσις ἀνάγει τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκχριστιανίσεως τῆς Ἀρμενίας εἰς τοὺς ἀποστολικούς χρόνους καὶ συγκεκριμένως εἰς τοὺς Ἀποστόλους Θαδδαῖον καὶ Βαρθολομαῖον, μαρτυρήσαντας ἐν Ἀρμενίᾳ, ὁ μὲν πρῶτος εἰς τὴν πόλιν Artag, ὁ δὲ δευτέρος εἰς τὴν Abac, ὅπου μέχρι τῆς σήμερον δείκνυνται οἱ τάφοι των.

Ἡ πραγματικὴ ὁμοῦς ἐκχριστιάνισις, κατόπιν σκληροτάτων ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων διωγμῶν, συνετελέσθη διὰ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ (Lousavoritch) ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα «Γρηγοριανή», χειροτονηθέντος ἐν Καισαρείᾳ (302) ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Μητροπολίτου Λεοντίου, δόντος αὐτῷ τὸν τίτλον «Καθολικοῦ τῆς Ἀρμενίας».

Κατὰ τοὺς Ἀρμενίους ἱστορικούς, ἡ Ἀρμενικὴ Ἐκκλησία οὕσα ἀποστολική, ἐκκρέχθη εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀνεξάρτητος, τὸ ὅτι δὲ Γρηγόριος ὁ Φωτιστὴς ἔλαβε τὴν χειροτονίαν του

παρὰ τοῦ Καισαρείας, τοῦτο ὀφείλεται εἰς προσωπικὸν του πόθον, λόγω τῶν ἀτομικῶν του ἀναμνήσεων μετὰ τὴν πόλιν ταύτην, ὅπου ἠνδρώθη καὶ ἐπαιδαγωγήθη.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος διώκησε τὴν Ἀρμενικὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ὀλόκληρον εἰκοσιπενταετίαν, συνέταξε Κανόνας, ὁμιλίας, λειτουργικὰς καὶ πειθαρχικὰς διατάξεις, ἴδρυσεν περὶ τὰς τετρακοσίας ἐπισκοπὰς καὶ ἀρχιεπισκοπὰς καὶ προσέστη διαφόρων τοπικῶν Συνόδων. Ἀποθανόντα τὸ 325 ὅτε συνεκαλεῖτο ἡ Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκ. Σύνοδος, διεδέχθησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ του Aristakes (325-333) καὶ Vertanés (333-341).

Κατὰ τὸν Δ' αἰῶνα καίτοι ἡ Ἀρμενικὴ Ἐκκλησία παρουσιάζεται ὀργανωμένη διοικητικῶς, ὁμοῦς ὑπελείπετο πνευματικῶς, διότι δὲν ἐστρεφεῖτο μόνον κεκλιμένῳ ἁγίας Γραφῆς καὶ λειτουργικῶν βιβλίων εἰς γλῶσσαν Ἀρμενικὴν, ἀλλὰ καὶ ἀλφαβῆτον. Εἰς τὴν περιοχὴν Καισαρείας οἱ Ἀρμένιοι ἐξεπαιδεύοντο Ἑλληνιστί, εἰς δὲ τῆς Ἐδέσης εἰς γλῶσσαν Συριακὴν, τῶν ἱερῶν τελετῶν καὶ τῆς θείας λειτουργίας μεταδιδόμενον προφορικῶς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

Μόλις περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε' αἰῶνος (401) ὁ μαθητὴς τοῦ Πατριάρχου Ναρσὴ καὶ Γραμματεὺς τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀρμενίας Mesrop-Maschtote συνέταξε τὸ Ἀρμενικὸν ἀλφαβῆτον, περιλαμβάνον 36 γράμματα — προστεθέντων ἀργότερον ἑτέρων δύο — ἐκδόσας ὡς πρῶτον βιβλίον τὴν ἁγίαν Γραφήν κατὰ τὸ κείμενον τῶν Ο' μερικῶς παραλλαγὰς ἐκ τοῦ Συριακοῦ, μετ' ἣν ἡ λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, οἱ Ἕμνοι Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, ὡς καὶ μεταφράσεις Ἑλλήνων τινῶν Πατέρων.

Ἡ Ἀρμενικὴ Ἐκκλησία μέχρι τῆς Δ' Οἰκουμένης Συνόδου (451) ἀπετελεῖ ἀναπόσπαστον μέλος τῆς μιᾶς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀποσχισθεῖσα ἔκτοτε αὐτῆς ὡς μὴ ἀναγνωρισάσης τὴν ἱεράν αὐτῆς Σύνοδον καὶ ἀποδεχθείσης τὸν μονοφυσιτισμὸν¹.

Ὅπως ἡ ἡμετέρα Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία οὕτω καὶ ἡ Ἀρμενικὴ ἔχει τέσσαρας Πατριαρχικούς θρόνους: 1) Τοῦ Ἐτσηματζίν, 2) Τῆς Κιλικίας, 3) Τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ 4) τῶν Ἱεροσολύμων. Οἱ δύο πρῶτοι ὀνομαζόμενοι «Καθολικοί», τιλοφοροῦνται διὰ τοῦ «ἡ Α. Παναγιότης», «ἡ Α. Μεγαλειότης» καὶ φέρουσι τοὺς δακτυλίους των εἰς τὸν παράμεσον δάκτυλον, ἐν ᾧ οἱ δύο ἕτεροι Πα-

Ὁ Παναγιώτατος Καθολικὸς Πατριάρχης τοῦ Ἐτσηματζίν Vasken Balgian (δεξιᾶ), καὶ ὁ Μ. Πρωτ. Κ. Μωραϊτάκης.

I. L'eglise Armenienne — Antelias. Liban 1954.

τριάρα, οί 'Αρχιεπίσκοποι και 'Επίσκοποι ἐπὶ τοῦ μικροῦ δακτύλου.

Ὁ Καθολικὸς Πατριάρχης τοῦ 'Ετσηματζίν, θεωρεῖται ἡ ἀνωτάτη κεφαλὴ τῆς 'Αρμενικῆς Ἐκκλησίας, πλὴν οὐχὶ μὲ δικαιώματα Παπικά, ἀλλ' ἴσος μὲ τὸν τῆς Κιλικίας. Ὑπογράφων μὲ ἐρυθρὰν μελάνην καὶ τιλοφορούμενος «Καθολικὸς ἀπάντων τῶν 'Αρμενίων» τίτλον ὃν φέρει καὶ ὁ τῆς Κιλικίας, ἐδρεῖται εἰς τὴν χώραν τοῦ 'Αραράτ, εἰς τὴν ἱστορικὴν Μονὴν τοῦ 'Ετσηματζίν, κειμένην εἰς τὸν Καύκασον, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ 'Αραβάν, παρὰ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Σοβ. 'Αρμενικῆς Δημοκρατίας 'Εριβίν. Ἡ ὅλη ἐμφάνισις τῆς Μονῆς 'Ετσηματζίν, παρουσιάζει τύπον ἰσχυροτάτου φρουρίου, περιέχοντος ἐντὸς τῶν ἰσχυρῶν αὐτοῦ τειχῶν θαυμάσια καὶ μεγαλοπρεπῆ οἰκήματα, μεγαλοπρεπέστατον ναόν, παρεκκλήσια καὶ τυπογραφεῖα, πλουσιώτατον Σκενοφυλάκιον καὶ Μουσεῖον ἀπὸ δὲ τοῦ 1864 καὶ Σεμιναρίου, εἰς ὃ μορφώνεται ὁ 'Αρμενικὸς κληρὸς.

Τὸ 'Ετσηματζίν δὲν ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἕδρα τῆς κεφαλῆς τῆς 'Αρμενικῆς Ἐκκλησίας, διότι αὕτη μετεφέρτετο συνήθως εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν κατακτητῶν καὶ τὰ κέντρα τοῦ 'Αρμενικοῦ ἔθνους, ὅσα κίς τὸ ἀπῆλθον αἱ περιστάσεις.

Κατὰ παράδοσιν, τὴν ἀνωτάτην ταύτην πατριαρχικὴν ἕδραν πρῶτος ἵδρυσεν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Φωτιστής, διὰ μέσου ὅμως τῶν αἰῶνων μετεφέρθη εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Vagharchapat, τὴν Douine, τὴν ἐν Van Μονὴν Etorovank, τὴν νῆσον Aghthmas κ.τ.λ. παραμείνασα πλέον ἐκεῖ ὀριστικῶς ἀπὸ τοῦ 1441.

Εἰς τὸν Καθολικὸν τοῦ 'Ετσηματζίν ὑπάγονται:

- 1) Πέντε 'Επισκοπικαὶ καὶ 'Αρχιεπισκοπικαὶ εὐρισκόμεναι ἐν τῇ Σοβ. Ρωσίᾳ.
- 2) Ἡ 'Αρχιεπισκοπὴ Δ. Ἑβρώπης μὲ ἕδραν τὸ Παρίσι.
- 3) Ἡ 'Αρχιεπισκοπὴ Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας μὲ ἕδραν τὸ Βουκουρέστι.
- 4) Τὴν Α. Περσίαν μὲ ἕδραν τὸ Ἰσπαχάν.
- 5) Τὴν ὑπόλοιπον Περσίαν μὲ ἕδραν τὴν Ταχεράνην.
- 6) Τὴν 'Αρχιεπισκοπὴν Aterbéydjan μὲ ἕδραν τὴν Ταυρίδα.
- 7) Τὴν 'Αρχιεπισκοπὴν Αἰγύπτου καὶ Σουδάν μὲ ἕδραν τὸ Κάιρον.
- 8) Τὴν 'Αρχιεπισκοπὴν Ἑλλάδος μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας.
- 9) Τὴν 'Αρχιεπισκοπὴν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Καναδά μὲ ἕδραν τὴν Ν. Ὑόρκην.
- 10) Τὴν Ἐπισκοπὴν Καλλιφορνίας μὲ ἕδραν τὴν Fsesno καὶ τὴν 'Αρχιεπισκοπὴν Ν. Ἀμερικῆς μὲ ἕδραν τὸ Buenos Aires.

Δεύτερος κατὰ σειράν ἀλλὰ μὲ τὰ αὐτὰ δικαιώματα ὅπως ὁ τοῦ 'Ετσηματζίν, ἔρχεται ὁ Καθολικὸς τῆς Κιλικίας ἢ τῆς Sis.

Ἡ Sis κατὰ τὰ τέλη τοῦ IB' αἰῶνος διετέλεσε πρωτεύουσα τοῦ μικροῦ 'Αρμενικοῦ Κράτους τῶν Ρουπενιστῶν τῆς Κιλικίας, ὅπερ ὑποδουλωθὲν ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐλευθερωθὲν ἔπαυσε ὑφιστάμενον ἀπὸ τοῦ 1375, ὑπαχθὲν ὑπὸ τοὺς Αἰγυπτίους. Ἡ θρησκευτικὴ ὅμως σημασία τοῦ Προκαθημένου τῆς ἐξηκολούθησε καὶ ἐξοκολουθεῖ, φέροντος καὶ αὐτοῦ τὸν τίτλον «τοῦ Καθολικοῦ ἀπάντων τῶν 'Αρμενίων» «Amenain Haïotz».

Διὰ λόγους πολιτικῆς φύσεως καὶ δὴ συνεπεῖα

τῶν διαρκῶν διωγμῶν καὶ ἀπανθρώπων σφαγῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Κούρδων, ἀπὸ τοῦ 1930 ἡ ἱστορικὴ πατριαρχικὴ αὕτη ἕδρα μετεφέρθη εἰς τὴν ἐν Antelias 'Αρμενικὴν Μονὴν, δλίγα χιλιόμετρα ἔξωθεν τῆς Βηρυτοῦ.

Ὁ Καθολικὸς τῆς Κιλικίας τελείως ἀνεξάρτητος, ἐκλέγεται ὑπὸ ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, χειροτονῶν αὐτὸς τοὺς Ἐπισκόπους καὶ Ἀρχιεπισκόπους τοῦ Θρόνου του, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς δύο ἄλλους Πατριαρχὰς τῆς Κων)πόλεως καὶ Ἱεροσολύμων, χειροτονουμένους ὑπὸ τοῦ 'Ετσηματζίν, ὑπάγονται δὲ εἰς αὐτὸν πάντες οἱ Ἀρμένιοι τοῦ Λιβάνου, Συρίας καὶ Κύπρου μὲ τέσσαρας ἐπαρχίας: Βηρυτοῦ, Δαμασκού, Χαλεπίου καὶ Λευκωσίας.

Περὶ τὸν χηροῦσαντα τοῦτον ἱστορικὸν θρόνον ἀπὸ τοῦ 1952 διεξήχθη ἡ μεγάλη μάχη μεταξὺ τῶν Ἄγγλο-Ἀμερικανῶν καὶ τῆς Σοβ. Ρωσίας, καταβολύσεως μεγίστης προσπαθείας ὅπως τὸν ὑποτάξῃ ὑπὸ τὸν 'Ετσηματζίν καὶ τὸν καταστήσῃ πολιτικὸν τῆς ὄργανον ἐν τῇ Μ. Ἀνατολῇ. Αἱ Ρωσικαὶ αὐτὰ προσπάθειαι ἀνησύχησαν πολὺ τὰς ἐνταῦθα Ἀρμενικὰς κοινότητας, διότι ἡ Ρωσικὴ νίκη θὰ ἐνίσχυε μεγάλως παρ' αὐτοῖς τὴν κομμουνιστικὴν διάδοσιν καὶ ἐπιρροήν.

Ὁ σπουδαιότερος ὑποψήφιος διὰ τὸν θρόνον Κιλικίας, ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ Πατριάρχου Harekin ἦτο ὁ νῦν Καθολικὸς τοῦ 'Ετσηματζίν Vasken Balgian, ἀρχιεπίσκοπος τότε τῶν ἐν Ρουμανίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ Ἀρμενίων.

Ὁ Vasken Balgian ἐγεννήθη ἐν Ρουμανίᾳ τῷ 1908, ἐσπούδασε φιλολογίαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον Βουκουρεστίου ἀκολουθήσας ἐπὶ δύο ἔτη καὶ θεολογίαν, διορισθεὶς, ἅμα τῇ ἀποφοιτήσει του καθηγητῆς καὶ γραμματεὺς τῆς ἐν τῇ αἰλῇ τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας Σχολῆς.

Ἀτήκων τότε εἰς τὸ ἐθνικιστικὸν Ἀρμενικὸν κόμμα Tachnak Tagan, εἰσράζετο διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἀρμενίας, ὢν ἐνεργὸν μέλος τοῦ ἀθλητικοῦ Συλλόγου Homenetman.

Θανόντος τοῦ Ἀρμενίου Ἀρχιεπισκόπου Βουκουρεστίου Housik, διάδοχος αὐτοῦ ἐξελέγη ὁ Vasken, χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος ἐπὶ Γερμανοκρατίας ἐν Ἀθήναις, τῆς μεταβάσεως αὐτοῦ εἰς Ἐτσηματζίν οὔσης τότε ἀδυνατοῦ.

Κατὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος ἐν Ρουμανίᾳ, ὁ Balgian ἀντιληφθεὶς τὴν κατάστασιν, δι' ἐπιδεξίου διπλωματικοῦ ἐλιγμοῦ κατορθώσας νὰ ἀποκτήσῃ τὴν συμπάθειαν καὶ ἐμπιστοσύνην τῶν Ρωσικῶν ἀρχῶν, ὀφειλομένην καὶ εἰς τὴν μεγάλην του φιλίαν μὲ τὸν περίφημον καὶ πανίσχυρον Ἀρμενοκαυκάσιον διευθυντὴν τοῦ τύπου Dargoulov, φανατικὸν μὲν κομμουνιστὴν ἀλλὰ καὶ μέγαν Ἀρμένιον πατριώτην.

Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Balgian διὰ τὸν θρόνον Κιλικίας συνήνητησεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀνίστασιν καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς Ρώσους, οἵτινες, ὡς φαίνεται, δὲν τὸν περιέβαλλον μὲ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ἔξωτερικόν, ἐν ᾧ τὸνναντίον ἡ παράταξις Tichnak τὸν ἤθελε, θεωροῦσα αὐτὸν δεξιὸν ἐθνικιστὴν.

Τι συνέβη ἐν τῷ μεταξύ εἰς τὰ πολιτικά παρασκήνια ἄγνωστον, διότι ἐν ᾧ οὗτος ἀπέβλεπε καὶ ἐνήργει διὰ τὸν θρόνον τῆς Κιλικίας, αἰφνης ἐν ἀγνοίᾳ του ἐξελέγη κατὰ τὸ 1955 Καθολικὸς τοῦ 'Ετσμιατζίν.

Ὁ νέος ἀρχηγὸς τῆς 'Αρμενικῆς 'Εκκλησίας, ὡς πρῶτον του μέλημα ἐθεώρησε τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀπὸ ἐτῶν χρευνόντων Πατριαρχικῶν θρόνων Κιλικίας καὶ Ἱεροσολύμων, χωρὶς ὅμως διὰ τὸν πρῶτον νὰ ἔχη δικαίωμα ἐπαμβάσεως.

Ἄν καὶ ἀπὸ 400 καὶ πλέον ἐτῶν δὲν ἐξῆλθε τῆς ἔδρας του εἰς τὸ ἑξωτερικὸν 'Αρμένιος Καθολικὸς, ὅμως τῇ ὑποδείξει, ὡς διαδίδεται τῆς Σοβ. Κυβερνήσεως, κατεπατήθη ἡ ἀρχαία αὕτη παράδοσις καὶ ἀνετέθη εἰς τὸν Βαλγίαν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον τοῦτο ἔργον. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐνταῦθα Σοβ. Πρεσβείας, ἐνεργοῦσης πάντοτε ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεώς της, ἦτο διπλοῦς: 1) Νὰ ἐπιβληθῇ Πατριάρχης τῆς ἀριστερᾶς παρατάξεως καὶ 2) ἐν ἡ περιπτώσει δὲν κατορθωθῇ τοῦτο, νὰ εὐρυνθῇ τὸ χάσμα μεταξύ τῶν δύο μερίδων, καὶ νὰ ἀναβληθῶν ἐπ' ἀόριστον αἱ ἐκλογαὶ καὶ πάλιν, μετ' ἐλπίδα ὅτι ἐν τῷ μεταξύ οἱ ἀριστεροὶ θὰ ἐπετύγχανον τὴν πλήρη ἐξάρτησιν τοῦ θρόνου τῆς Κιλικίας ἀπὸ τὸ 'Ετσμιατζίν, ἢ ἂν ὄχι τοῦτο, νὰ ἐπιφέρουν ρήγμα εἰς αὐτὸν νὰ ἐκλεγοῦν δύο πατριάρχαι: εἰς δεξιὰς καὶ εἰς ἀριστερὰς ἀναγνωρισμένους ὑπ' αὐτοῦ, μετ' ἐλπίδα ἐπικρατήσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Σοβ. 'Ετσμιατζίν ἀναγνωρισμένου Πατριάρχου.

Ὁ Παναγιώτατος Vasken Balgian ἐφθάσεν ἀεροπορικῶς εἰς Βηρυτὸν τὴν 13ην Φεβρουαρίου, ὑπεδέχθησαν δ' αὐτὸν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ἐνθουσιωδῶς, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν 'Αρμενικῶν Κοινοτήτων Λιβάνου, Συρίας καὶ Κύπρου, ὁ Σοβιετικὸς πρεσβευτὴς μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πρεσβείας, ἀντιπρόσωπος τοῦ Προέδρου τῆς Λιβ. Δημοκρατίας, παρ' οὗ ἐγένετο αὐθιμερὸν δεκτός, Ὑπουργοί, Βουλευταί, ἀντιπρόσωποι τῶν θρησκευτικῶν δογμάτων καὶ ἀπειρον πλῆθος.

Τὴν πρωίαν τῆς 14ης Φεβρουαρίου συνήλθεν εἰς τὴν πατριαρχικὴν αἴθουσαν ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις, εἰς ἣν παρέστησαν 50 ἀντιπρόσωποι, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 2)3 ἦσαν λαϊκοί.

Ὁ ἀνώτατος 'Αρμένιος Πρωθιεράρχης, εἰσελθὼν, συνοδεῖα τοῦ ἀνωτέρου κλήρου εἰς τὴν Πατριαρχικὴν αἴθουσαν, ἀφ' οὗ ἠὺλόγησε τοὺς ἀντιπροσώπους, ἐξεφώνησε σύντομον λόγον, συστήσας τάξιν καὶ ὁμόνοιαν.

Ὡς ὑποψήφιοι προεβλήθησαν: ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Karekin Khatchadourian, ὁ Λαμασκοῦ Chavarche Kouyoumdjiau, ὁ Αἰγύπτου Mempre Sircurian, ὁ Χαλεπίου Zareh Payaslian καὶ ὁ Π. Νέας Ὑόρκης Diran Nersoyan.

Ἡ πρώτη ἐκλογικὴ συνέλευσις ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν της ὑπὸ οἰωνοὺς λίαν δυσαρέστους, ἰδίως καθ' ἣν στιγμὴν εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν οἱ δεκαοκτὼ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας Χαλεπίου, πάντες τῆς ἄρκας δεξιᾶς.

Ἡ θέσις τοῦ 'Ετσμιατζίν εὐθύς ἐξ ἄρχῆς κατέστη

λίαν δυσχερὴς ἢ δὲ ἀποτυχία του ἦτο πλέον ἢ βεβαία.

Τοῦτου ἕνεκεν ἵνα περιοσῶσθ τὸ κύρος του καὶ τὸ γόητρόν του ἀπεφάσισε νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Βηρυτοῦ εἰς Κάϊρον ἀεροπορικῶς πρὸ τῆς ἐκλογῆς, γενομένης δύο ὥρας μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του.

Ἡ ἀναχώρησις του, ὅμως, ἀντὶ νὰ ἡσυχάσῃ ἐπεδείκασε τὴν κατάστασιν. Οἱ κομμουνισταὶ ἐξαργυρωθέντες ἠρχίσαν τὰς διάδηλώσεις καὶ τὰς ὕβρεις κατὰ παντός δεξιῶν, ἐξυλοκόπησαν 'Αρχιερεῖς, μικροῦ δὲ δεῖν θὰ κατέληγον εἰς αἱματοχυσίαν, ἂν μὴ προελάμβανεν ἡ ἀστυνομία. Εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνην ταραχὴν, ἄγνωστοι εἰσελθόντες εἰς τὸ Σκευοφυλάκιον, ἔκλεψαν ἅγια λείψανα, ἐν οἷς καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ.

Πλὴν παρὰ τοὺς κομμουνιστικούς ἐκβιασμούς καὶ τὰς ἀπειλάς, ἡ ἐκλογικὴ Συνέλευσις, ἐπὶ τινὰς ἡμέρας διακόψασα τὰς ἐργασίας της, ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον της τὴν 20 Φεβρουαρίου, εἰς ἣν ἀντὶ τῶν 50 ψηφοφόρων ἐψήφισαν μόνον 36 κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, 12 κομμουνιστῶν μὴ λαβόντων μέρος καὶ δύο μὴ προσελθόντων λόγῳ ἀσθενείας. Γενομένης διαλογῆς τῶν ψήφων ὁ ἀρχιεπίσκοπος Χαλεπίου Zareh Payaslian ἔλαβε ψήφους 32 ἀνὰ μίαν δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Harikin καὶ ὁ Βηρυτοῦ Khorpen, δύο ψήφων εὐφροδισῶν λευκῶν.

Κατὰ ταῦτα καθολικὸς Πατριάρχης Κιλικίας ἐξελέγη ὁ 'Αρχιεπίσκοπος Χαλεπίου Zareh ὁ Α', οὕτως τὴν ἐκλογὴν ἀνήγγειλαν εὐθύς οἱ κώδωνες ὄλων τῶν ἐν Βηρυτῷ 'Αρμενικῶν 'Εκκλησιῶν.

Ἄλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἡ τρικυμία δὲν ἐκόπασεν. Ἡ πολιτικὴ πάλῃ ἀριστερᾶς καὶ δεξιᾶς ἐξηκολούθησε μετ' ὄλην αὐτῆς τὴν ἐντασιν, ἢ ἐν τῷ ἑξωτερικῷ 'Αρμενικῇ Ἱεραρχίᾳ διαιρεθεῖσα καὶ αὐτὴ ἔλαβε στάσιν, μεγάλη δὲ πίεσις ἐξησκήθη εἰς τὰς Κυβερνήσεις Συρίας καὶ Λιβάνου ὅπως μὴ ἀναγνωρίσωσιν αὐταὶ τὸν Zareh.

Καὶ ἐνῶ ὁ Καθολικὸς τοῦ 'Ετσμιατζίν ἐκμανεῖς διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Zareh, τὸν ὁποῖον δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀναγνωρίσῃ, ἐκτοξεύει μύθρους κατ' αὐτοῦ διὰ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ 'Εριβάν, οἱ 'Αρχιεπίσκοποι ἐξ ἄλλου Ἰράν, Ἰράκ, Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς, ἐξαρτώμενοι ἀπὸ τὸν 'Ετσμιατζίν, ἐκφράζουν τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ ἀποσχισθῶσι τούτου καὶ νὰ ὑπαχθῶσι εἰς τὸν θρόνον τῆς Κιλικίας, ἄλλοι δὲ τέλος εἶναι πρόθυμοι νὰ τὸν ἀναγνωρίσωσιν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως νὰ παραδεχθῇ οὗτος ποῖαν τινα ἐξάρτησιν ἀπὸ τὸν 'Ετσμιατζίν, ὅπου ὄφειλε νὰ μεταβῇ διὰ τὴν ἐνθρόνισίν του.

Ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ἡ νίκη ἔσπεψε τὰ ὄπλα τῶν δεξιῶν καὶ αἱ Κυβερνήσεις Συρίας, Λιβάνου καὶ Κύπρου δὲν ἐβράδυναν νὰ ἀναγνωρίσωσιν ἐπισήμως τὸν Zareh τὸν Α'.

Εἶχεν ἐναπομείνῃ ὅμως εἰσέτι καὶ ἐν ἑτερον ζήτημα σπουδαιότατον, τὸ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Πατριάρχου. Κατὰ τὰς 'Αρμενικὰς διατάξεις, ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Καθολικοῦ ἀπαιτεῖ τὴν συμμετοχὴν τριῶν 'Επισκόπων τοῦλάχιστον, ἐν ᾧ, παρὰ τὰς καταβληθείσας προσπάθειας, ὅλοι ἐδῆλω-

Η Α' ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Μετά πάσης επίσημότητος ἤρξατο τῇ 17ῃ παρ. μη-
νός ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
'Αθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Δωροθέου τῶν ἐργα-
σιῶν τῆς 102 συνοδικῆς περιόδου αὐτῆς ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς
'Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ταύτης μετέσχε καὶ ἡ Α. Ε.
ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμά-
των κ. Π. Λεβαντιῆς ὡς καὶ ὁ παρ' αὐτῇ Βασιλικὸς
'Επίτροπος καθηγητῆς κ. Ἰ. Καρμύρης. Τὰ Σεβ.
Μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου, ὑπὸ τὴν νέαν αὐτῆς σύνθεσιν,
καὶ τὸν κ. Ὑπουργόν, προσφωνῶν ἡ Α. Μ. ὁ Πρόεδρος
'Αρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

Σεβασμιότατοι Συνοδικοί Σύεδροι, Κύριε Ὑπουργέ.
Χάρτι θεῖα ἀρχόμενοι σήμερον τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑκατο-
στῆς δευτέρας περιόδου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύνομεν ἐν ἀγάπῃ πολλῇ θερμὸν χαιρε-
τισμὸν καὶ ἐπικαλούμεθα πλουσίαν τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν
καὶ δύναμιν καὶ εὐλογίαν ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἁγίους καὶ ἀγαπη-
τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς καὶ τὸν παριστάμενον ἐξοχώτατον
ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Ὑπουρ-
γόν. Δηθῶμεν πάντες τοῦ θείου Δομητοροῦ τῆς Ἐκκλησίας
καὶ Ἀρχηγοῦ καὶ Κυβερνήτου αὐτῆς, ὅπως ἐπευλογῇ τὸ ἔρ-
γον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ γενικώτερον τὸ ὅπερ τῆς σωτη-
ρίας τῶν τέκνων τῆς ἔργον τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος, προστατεύῃ δὲ καὶ τὸ εὐλογημένον Ἑλληνικὸν
Ἔθνος.

Εἶθισται κατὰ τὴν ἐναρκτήριον ταύτην κατ' ἔτος συνε-
δρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ παρέχῃται ἀπολογισμὸς μὲν
τῆς ληξιάσης Συνοδικῆς περιόδου, προγραμματισμὸς δὲ τῆς
ἀρχομένης νέας τοιαύτης. Ἄλλ' ἡμεῖς ἀναλαβόντες πρὸ ἑξα-
μήνου περίπου τὴν προεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προέβημεν
μὲν τότε εἰς βραχὴν προγραμματισμὸν, δὲν εἶχομεν δὲ ἔκποτε

σαν ἀποχὴν ἐκτὸς τῶν Ἀρχιεπισκόπων Βηρυτοῦ
Khoren καὶ Κύπρου Ghevonτ.

Πρὸ τοῦ ἀδιεξόδου τούτου, ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρο-
νίσεως ἐγένετο τὴν 2αν Σεπτεμβρίου, κατ' οἰκονομίαν
δὲ ἔλαβον μέρος μόνον οἱ ἄνω δύο καὶ οὕτω πρὸς τὸ
παρὸν φαίνεται ὅτι τὸ ζήτημα ἔληξεν.

Εἰς τὴν ἐνθρόνισιν ἐδόθη ἰδιαιτέρα αἴγλη. Εἰς
αὐτὴν παρέστησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Προέδρων
τῶν Δημοκρατιῶν Συρίας καὶ Λιβάνου, τῶν Πατρι-
αρχῶν τῶν Ὀρθοδόξων, τῶν Μαρωνιτῶν, τῶν Οὐ-
νιτῶν, τῶν Ἰακωβιτῶν, τῶν Ἀρμενοκαθολικῶν, τῶν
'Ασσυρίων κ.τ.λ. καὶ περὶ τὰς 25 χιλ. λαοῦ.

Ὁ νέος Καθολικὸς Κιλικίας Zareh ὁ Α', ἄκρως
δεξιός, ἐγεννήθη τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1915 εἰς τὸ
Μαράς τῆς Κιλικίας. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Σεμινάριον
τοῦ Antelias τοῦ Λιβάνου, χειροτονηθεὶς ἱερεὺς τὸ
1935, τὸ δὲ 1936 μετέβη εἰς Βρυξέλλας ἀκολουθή-
σας ἐπὶ τριετίαν μαθήματα εἰς τὸ ἐκεῖ ἱνστιτούτον
τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀνατολικῶν Ἐθνῶν. Κατὰ τὸ
1947 ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος Χαλεπίου, ὅπου πα-
ρέμεινε μέχρι τῆς ἐκλογῆς του ὡς Πατριάρχου Κι-
λικίας.

Νέος, μορφωμένος καὶ εἰς ἄκρον δραστήριος,
πολλὰ ὑπόσχεται διὰ τὸν ἱστορικὸν τοῦτον Ἀρμενι-
κὸν θρόνον, τὸν ὁποῖον λίαν ἐπαξίως ἀνήλθεν.

Βηρυττός.

Κ. ΜΩΡΑΪΤΑΚΗΣ
Μ. Πρωτοπρεσβύτερος

τὸν ἀπαιτούμενον ὄλικὸν χρόνον πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν
ἐπιδιώξεων τῆς Ἐκκλησίας. Παρὰ ταῦτα ὁμως ἡ Ἱερὰ
Σύνοδος εἰργάσθη κανονικῶς καὶ ἀποδοτικῶς, ἀντιμετωπί-
σασα καὶ τὰ ἀνακύναντα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα.

Ὅθτω, πρῶτον ἀπεσόβησεν τὴν ἐπαπειληθεῖσαν διακοπὴν
τῆς μισθοδοσίας τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, ἐκδοθέντος τοῦ
Νόμου «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Α. Ν. 536)1945 «Περὶ
δοθιμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὀρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλή-
ρου ἐν Ἑλλάδι», δι' οὗ ἐξησφαλίσθη ἡ κανονικὴ ὑπὸ τοῦ
Δημοσίου Ταμείου συνέχισις τῆς καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν
τῶν αἰδес. Ἐφημεριῶν. Ἐννοεῖται βεβαίως, ὅτι κατ' ἐφημι-
σμὸν μόνον γίνεται λόγος περὶ ἀποδοχῶν τῶν Ἐφημεριῶν,
ἐνῶ ἐν τῇ πραγματικότητι πρόκειται περὶ γλισχροτάτων ἐπι-
δόματων, τὴν γλισχροτητα τοῦ ὁποῖου οἱ πάντες ἀναγνωρί-
ζουσι, ἀμολόγησαν δὲ πρὸ τιος καὶ οἱ ψηφίσαντες τὸν
εἰρημένον Νόμον Κύριοι Βουλευταί.

Ἄλλ' ἡ κατάστασις αὕτη δὲν δύναται νὰ συνεχισθῇ πλέον.
Εἶναι ἐπελθούσα ἀνάγκη, ὅπως ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία
συνεργασθῶσι μὲ ἀπόλυτον κατανοήσιν πρὸς ἐξέδρασιν τῶν
ἀναγκαιούντων ἐκκλησιαστικῶν καὶ κρατικῶν πόρων διὰ τὴν
δριστηκῆν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς ἱκανοποιητικῆς μισθο-
δοσίας τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Τοῦτο πρέπει ν' ἀποτελέσῃ
τὸ πρῶτον μέλημα τῆς νέας Ἱερᾶς Συνόδου, ἐλπίζομεν δὲ
καὶ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ.

Ἔτερον ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀντιμετώπισεν ἐπιτυχῶς
ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐνισχυθεῖσα καὶ ὑπὸ τὸν πληστοχώρον
καὶ τῶν παρεπιδημούντων Ἱεραρχῶν, ἦτο τὸ τῆς ἀνταλλαγῆς
διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ
Βατικανοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐντυχῶς ἡ Κυβέρνησις ἐπεδειξάτο
τὴν ὀφειλομένην κατανοήσιν καὶ νιοθέτησε τὴν σύμφωνον
πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἐθνικὰς ἡμῶν παραδόσεις εἰση-
γησῶν καὶ ἀπορριπτικῆν στάσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Συναφῆς δὲ πρὸς τοῦτο εἶναι καὶ τὸ φλέγον καὶ λαμ-
βάνον ὀσημέραι ἀνησυχητικὰς διαστάσεις ζήτημα τῶν προ-
παγανδιστικῶν καὶ προσηλυτιστικῶν ἐνεργειῶν ἐν Ἑλλάδι
διαφόρων ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ αἰρέσεων, τὸ ὁποῖον
πρέπει ἐπίσης νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικῶς ἡ Ἱερὰ
Σύνοδος. Πρὸς τοῦτο συνήλθε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα
ἡ ἀρμόδια ἐπὶ τῶν ξένων προπαγανδῶν Συνοδικὴ ἐπιτροπὴ,
ἣτις καὶ θέλει εἰσηγηθῆ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ἑπὶ
τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων πρὸς καταπολέμησιν τῶν «περια-
γόντων γῆν καὶ θάλασσαν ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον» ἑτερο-
δόξων καὶ αἰρετικῶν πρακτόρων καὶ προπαγανδιστῶν. Ἄλλ'
ἀπὸ τοῦδε καλούμεν τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας καὶ ἄπαντας τοὺς
'Ορθοδόξους Κληρικούς, ὅπως ὁργανώσωσιν ἀληθῆ σταυρο-
φορίαν πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ ἀπὸ τῶν ἑτεροδόξων κινδύνου,
ὅτινες κατὰ τρόπον ἀθέμιτον καὶ ἀδόξημα ἀντιεναγγελι-
κὸν ἐμπεταλλέονται τὴν πενίαν ἢ τὴν ἀμάθειαν ἀφελῶν τινῶν
ἢ ἀδιαφόρων Ἐθνηκεντικῶς Ἑλλήνων, ἐξαπατώντες καὶ παρα-
σύροντες αὐτοὺς καὶ κατασκευοφαντοῦντες τὴν γεγραμνὴν Ὀρθό-
δοξον Ἐκκλησίαν.

Διότι ὅπως ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν δὲν ἐνεργεῖ προπαγανδῶν
καὶ προσηλυτισμὸν εἰς βᾶρος τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκ-
κλησιῶν, τοιοῦτοτρόπως προβάλλει τὴν εὐλογον ἀξίωσιν ὅπως
καὶ ἐκεῖναι καταπάσσωσι τὸν ἀσκούμενον εἰς βᾶρος τῆς Ὀρ-
θοδόξου Ἐκκλησίας προσηλυτισμὸν. Τὴν ἀξίωσιν ταύτην διε-
τύπωσεν ἤδη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς ἄλλας
'Εκκλησίας καὶ πρὸς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλη-
σιῶν ἐπαπειλημένως, λυπεῖται δὲ βλέπονσα ἐαυτὴν ἐξαναγ-
καζομένην νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν στάσιν τῆς πρὸς τοὺς μὴ θέ-
λοντας νὰ ἐπιδείξωσι τὴν ὀφειλομένην κατανοήσιν. Διότι
ἀκριβῆς εἶναι ἡ πρόσφατος διαπίστωσις τοῦ ἐπισήμου ὁργά-
νου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας «Ζῶσα Ἐκ-
κλησία»: «Ἡ Ὀρθοδοξία, γράφει, δὲν πιστεύει εἰς τὸν
προσηλυτισμὸν, καὶ οὐδέποτε ἀποστέλλει ἱεραποστόλους εἰς
ἄλλας Χριστιανικὰς χώρας, ὅτε οἱ Ὀρθόδοξοι Κληρικοί καὶ
λαϊκοὶ καταβάλλουσι συστηματικὰς προσπάθειας διὰ νὰ ἐπι-
τύχωσι μεταστροφὰς ἀπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Προτεσταντισμοῦ
εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν. Τὸ γεγονός ὅτι εἰς χώρας, ὅπως ἡ Ἑλλάς,
εὐαγγελικοὶ Χριστιανοὶ προσπαθοῦσι νὰ ἀποπάσσωσιν Ὀρθο-

δόξους πιστούς από την εθνικήν Ἐκκλησίαν αὐτῶν, φαίνεται εἰς τὸν Ὁρθόδοξον τελείως ἀπίστευτον καὶ ἀσυγχώρητον ἐκκλησιαστικὸν παράπτωμα». Πράγματι αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καιρὸς εἶναι νὰ ἐξαγάγῃσι τὰ αὐτονόητα συμπεράσματα οἱ τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων Διαμαρτυρούμενοι πράκτορες ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ ἀποστέλλουσαι καὶ χρηματοδοτοῦσαι αὐτοὺς καὶ τὸ ἀνόσιον ἔργον τῶν Ἐκκλησιαίων καὶ αἰρέσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ὄφειλον μᾶλλον νὰ τοὺς ἀποστελώσιν ὅπως «μαθητεύσωσι τὰ ἔθνη».

Πρὸς τοῦτους ἀξιωμαθόντες εἶναι καὶ ἡ κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μακ. Πατριάρχου τῶν Σέρβων κ. Βικεντίου ἐπίσκεψις τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἀδελφὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας ἀπὸ 3-19 Ἰουνίου μηνὸς Σεπτεμβρίου. Κατ' αὐτὴν ἐπεδαφιλεύθησαν εἰς ἡμᾶς πανταχοῦ μεγάλα τιμὰ καὶ περικοπήσεις, ἔσχομεν δὲ τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀνταλλάξωμεν σκέψεις ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερόντων τὴν Ὁρθόδοξον γενικῆς φύσεως Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Ἀναμφίβολως ἡ ἐπίσκεψις αὕτη συνετέλεσεν εἰς ἔτι στενωτέραν σύσφιγξιν τῶν ὑφισταμένων ἀδελφικῶν δεσμῶν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας καὶ μεταξὺ τῶν δύο ὁμοδόξων, γειτόνων καὶ συμμάχων λαῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ἀλλὰ περὶ πάντων τούτων θὰ διαλάβωμεν λεπτομερῶς ἐν ὑποβληθησομένῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον εἰδικῇ ἐκθέσει.

Ἐπερὶ τῶν ὅλων πάντων ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐξηκολούθησε παρέχουσα μὲν ἀμέριστον τὴν συμπαράστασιν αὐτῆς εἰς τὸν διεξαγόμενον ἱερὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῆς ἑλληνικωτάτης Κύπρου, μετέχουσα δὲ διὰ τῆς βαθείας θλίψεως καὶ δοκιμασίας τῆς ὑπὸ διαγωγὴν τελευτῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἡ Ἱεραρχία τῆς ὁποίας διελύθη, οἱ ἱεροὶ Ναοὶ καὶ αἱ Μοναὶ ἐβεβηλώθησαν καὶ οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Μοναχοὶ αὐτῶν πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως διώκονται ὑπὸ τῶν κατεχόντων τὴν πολυπαθὴν νῆσον Ἀγγλων δυναστῶν. Καὶ ταῦτα ἐν μέσῳ εἰκοστῶ αἰῶνος καὶ ὑπὸ Χώρας Χριστιανικῆς καὶ πεπολιτισμένης. Δεσφόμεν τοῦ παντοδύναμου καὶ δικαιοκρίτου Θεοῦ, ὅπως τεματίσῃ τὰ δευὰ τῆς χειμαζομένης Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποδώσῃ εἰς τὸν εὐσεβέστατον λαὸν αὐτῆς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐμερίαν.

Τέλος, πέραν τούτων, θὰ πρέπει ν' ἀσχοληθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ περὶ πάντα ἐκεῖνα τὰ ζητήματα, ἅτινα ἔχουσι καθορισθῆ καὶ παραπεμφθῆ εἰς τὰς πρὸ ἐξαμήνου καταρτισθείσας εἰδικὰς Συνοδικὰς Ἐπιτροπὰς, αἵτινες λόγῳ τῶν παρεμβληθειῶν θεωρητῶν διακοπῶν δὲν ὑπέβησαν εἰσέτι τὰς ἐκθέσεις των. Εἶναι ὅμως ἀπόλυτος ἀνάγκη, ὅπως αἱ ὀριζόμενα ἐκάστοτε τοιαῦτα, ἐπιληφθῶσι τῆς συστηρικῆς καὶ ἐνδεδειγμένης μελέτης τῶν παραπεμφθέντων εἰς αὐτὰς ζητημάτων καὶ συνερχόμενοι μερίμνη καὶ εὐθύνη τῶν Προέδρων αὐτῶν, εἰς εἰδικὰς συνεδριάσεις, διατυπώσωσι τὰ πορίσματα αὐτῶν εἰς ἐκθέσεις, ὑποβληθησομένας τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ. Πρὸς τοῦτο προτείνουμεν, ὅπως ἐκ τῶν τριῶν καθ' ἑβδομάδα τακτικῶν συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾷ Συνόδου ἀφιερῶνται ἢ μὲν τῆς Δευτέρας εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς τευχούσης ὑπηρεσίας, ἢ δὲ τῆς Τετάρτης εἰς τὴν συζήτησιν τῶν γενικῆς φύσεως ζητημάτων, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ χρόνος κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας διὰ τὰς ἐργασίας τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, ἀπεκδεχόμενοι τὴν πρόφροναν συνεργασίαν τῶν Σεβ. Συνοδικῶν καὶ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Θερησκευμάτων καὶ ὅλης τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἀρχομένην νέαν Συνοδικὴν περιόδον, κηρύσσομεν τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ δεόμεθα τοῦ Κυρίου, ὅπως ἐνισχύσῃ καὶ ἐπευλογῆσῃ τὰς κοινὰς προσπάθειας πάντων ἡμῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Του, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Θερησκευμάτων ἐξοχώτατος κ. Ὑπουργὸς προσεφώνησε διὰ τῶν ἐξῆς τὴν Ἱ. Σύνοδον:

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι,

Προνόμιον ἀποτελεῖ δι' ἐμὲ, νὰ παρίσταμαι εἰς τὴν ἐναρξιν ὑποεδρίας τῆς ἑκατοστῆς δευτέρας περιόδου τῆς Ἱερᾷ Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ εὐσεβὴς Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις του βαθύτατα τρέφουσι αἰσθήματα ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ἐξέχων αὐτῆς ὑπηρεσιῶν εἰς τὸ πρόσφατον καὶ ἀπώτερον παρελθόν, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγάλην αὐτῆς πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀποστολήν, εἰς μίαν νοσοῦσαν ἠθικῶς μεταπολεμικὴν Κοινωνίαν, εἰς τὴν ἀνάπλαισιν τῆς ὁποίας οἱ πάντες ὀφείλομεν νὰ ἐπιδιώξωμεν μετὰ σταθερότητος, κατὰ τρόπον ἀποφασιστικὸν ἀλλὰ καὶ ἐγκαίρως, ἵνα μὴ Αὔριον εἶναι πολὺ δεγνῆ.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἁγία Ἐκκλησία μας περαγαμνὰς ἔχει ἀπείρους, κατὰ τὴν μακρὰν αὐτῆς καὶ πολυκύμαντον πορείαν. Ἱερὰ Κιβωτός, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Δουλοῦλας, τὴν πίστιν τῶν Πατέρων διεφύλαξε καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας τῆς Ἑλλάδος ὑπέροχος πρόσκοπος καὶ ἐργάτης ἀπέβη. Καὶ σήμερον, τὴν ἐπαύριον δηλονότι τῆς Κατοχῆς καὶ ἐνὸς Ἐσθονικῆτον πολυαιμάκτου Κινήματος, κατὰ τὴν διάδοξιν τῶν ὁποίων τόσον ἐξαιρετικῶς ἔδρασαν κοινωνικῶς καὶ Ἐθνικῶς, πρωτοστατεῖ εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου, πρὸς τὸν ἱερὸν κλῆρον τῆς ὁποίας αὐτομάτως στρέφεται τὴν σιγμὴν ταύτην ἡ Ἐγγνώμων Σκέψις καὶ ὁ θανατασμὸς ἡμῶν. Ἡ σκληρὰ καὶ ἀπηνῆς τῶν Κληρικῶν μας διώξις, ἀπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ποιμενάρχου τῆς Ἑλληνικῆς Μεγαλονήσου, ὅστις ἐν «θλίψει» διαβιῶν ἐν τῇ ἔξορίᾳ, φρουρούμενος, μέχρι τῶν δοκιμαζομένων Ἱεραρχῶν, ἱερέων καὶ μοναχῶν, δακτυλοδεικτεῖ τὴν ἐθνοποδὸν δύναμιν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, θυγάτηρ τῆς Ὅποιας προσφιλῆς καὶ πιστῆ ἀνεδείχθη.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Πατρίδος, κατ' ἀνανάγκασιν τῶν αἰσθημάτων τοῦ βαθύτατα θεοσεβέτου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, πορευομένη καὶ αὐτὴ τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἐλάβη ἀπευθύνει δι' ἐμοῦ, ὡς ἀρμοδίον Ὑπουργοῦ, χαριεπιμὸν σήμερον πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀναγνωρίζει ἡ Κυβέρνησις ἀνεπιφυλάκτως τὰς μεγάλας θυσίας τῆς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τὰς πολλαπλὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς πρὸς τὸν Λαόν. Κι' ἐντεῦθεν, αἰσθάνεται πρόσθετον χρέος, ὅπως ἐνισχύσῃ τὸ ἔργον τῆς Ἱερᾷ Συνόδου, προωθοῦσα πρὸς τὴν αἰσίαν λύσιν τὰ ἐκκοσμοῦντα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνεφέρθη ἡ στομύλη προσλαλιά Σας, Μακαριώτατε, ἀλλὰ καὶ ἄλλα, ποῦ θὰ θέσῃ ἐνδεχομένως ἐπ' ὅσων τῆς Ἱερᾷ Συνόδου, μετὰ τὴν ἐπιβαλλομένην μελέτην αὐτῶν ὑπὸ εἰδικῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν.

Διγμὰτα τῆς τοιαύτης συμπαράστασεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπάρχουν πρόσφατα, ἴητοι κατὰ τὸ μικρὸν χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ προεδρευόντος σήμερον τῆς Ἱερᾷ Συνόδου, Ὑμῶν Μακαριώτατε. Ὑπανίσταμαι τὸν νόμον περὶ ἐφημεριακοῦ κλήρου, διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν περαιτέρω ἀνύψωσιν τοῦ ἑποίου θὰ συνεχίσῃ τὴν μεριμάν τῆς, τὸν νόμον διὰ τὴν Βουλευμένην, καὶ τὴν προώθησιν ἐτέρου νόμου, ποῦ ρυθμίζει ὀρισμένα θέματα, ἀπτόμενα τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ διάθεσις τῆς Κυβερνήσεως, οὕτω, κατέστη ἐκδηλος. Καὶ θὰ χορηγήσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν λήψιν ὅλων ἐκείνων τῶν μέτρων ἐν ἀρμονικῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὰ ἡμπορέσῃ αὐτὴ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν ὑψηλὸν τῆς Ἐθνικο-θερησκευτικῶν προορισμὸν τῆς.

Τὰ πράγματα τῆς Ἐκκλησίας μας χρήζουσι ἀναντιλέκτως, μᾶς γενικωτέρως ἀναμορφώσεως. Οἱ Καιροὶ καὶ αἱ Συνθήκαι ἐπιβάλλουσι τοῦτο. Καὶ δλοπύχως εὐχόμεαι, Μακαριώτατε Πρόεδρε καὶ Σεβασμιώτατοι Σύμβουλοι, ὅπως γόνιμον ἀποβῇ τὸ ἔργον, ποῦ ἀναλαμβάνει σήμερον ἡ Νέα Ἱερὰ Σύνοδος, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Ἄς ἀνασηδῆσῃ ὑπὲρ ποτε λαμπρὸν τὸ Ἑλληνικὸν Φῶς ἀπὸ τῆς Ἱερᾷ ταύτην Αἴθουσαν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐκ τῶν Συνοδικῶν πρῶτος τῆ τάξεως Σεβασμ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Ἀμβρόσιος ἀντιπροσεφώνησε διὰ τῶν ἐξῆς:

Μακαριώτατε, ἡ Ἁγία καὶ Ἱ. Σύνοδος μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἤκουσε τὸ νέον πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, τὸ ὅποιον ἐισηγήθητε. Νὰ εἰσθε βέβαιοι, ὅτι εἶναι πάντως παρὰ τὸ πλεονόν Σας καὶ θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς συνεργασίαν. Δὲν θὰ φεισθῇ αὐτὴ κόπων καὶ θυ-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ *

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Α. Ν. 536)1945 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος κλπ.».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1956 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1956, ἡ ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 536)45, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προβλεπομένη ἐνοριακὴ εἰσφορά ὀρίζεται ὡς ἀκολούθως, κατὰ κατηγορίας, ἀναλόγως τῆς πόλεως ἐνθα διαμένει ἢ πρὸς καταβολὴν αὐτῆς οἰκογένεια καὶ κατὰ κλάσεις, ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς καταστάσεως.

Α' Κατηγορία: Περιλαμβάνουσα τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Θεσσαλονίκης, ὡς τὰ ὅρια αὐτοῦ ὀρίζοντο κατὰ τὸ ἔτος 1930.

- Α' Κλάσις δραχμαὶ 300 ἐτησίως.
- Β' Κλάσις δραχμαὶ 150 ἐτησίως.
- Γ' Κλάσις δραχμαὶ 60 ἐτησίως.

Β' Κατηγορία: Περιλαμβάνουσα τὰς πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 25.000 κατοίκων.

- Α' Κλάσις δραχμαὶ 120 ἐτησίως.
- Β' Κλάσις δραχμαὶ 60 ἐτησίως.
- Γ' Κλάσις δραχμαὶ 20 ἐτησίως.

Γ' Κατηγορία: Περιλαμβάνουσα τὰς πόλεις πληθυσμοῦ 1000 — 25.000 κατοίκων.

- Α' Κλάσις δραχμαὶ 80 ἐτησίως.
- Β' Κλάσις δραχμαὶ 40 ἐτησίως.
- Γ' Κλάσις δραχμαὶ 20 ἐτησίως.

2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐνοριακὴν εἰσφορὰν οἱ ἀποδεδειγμένως ἀποροὶ ὡς καὶ οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωριῶν πληθυσμοῦ μέχρι 1000 κατοίκων. Εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀπόρου περιλαμβάνονται οἱ πάσης φύσεως ἀποροὶ, ὡς αἱ κείμεναι περὶ Κέν-

* Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 3559, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. φύλλον 221 (Τεύχ. Α') τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 6ης Ὀκτωβρίου 1956.

σιῶν ἵνα ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀγαθὰς ἡμῶν προθέσεις.

Ἐπίσης ἤκουσεν ὅσα ὁ Ἐξοχώτατος κ. Ὑπουργὸς ἐδήλωσεν, περὶ τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων τῆς Πολιτείας ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας, πεποῖθε δέ, ὅτι αἱ διαθέσεις αὗται θὰ μεταβληθῶσιν εἰς ἔργον καὶ ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Πολιτείας θὰ λυθῶσιν αἰσιως ὅλα τὰ ἀπασχολούντα τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν ζητήματα. Εὐχόμεαι ὁ Θεὸς νὰ χαρίζη Ὑμῖν ὑγείαν, πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν Σας ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ νὰ εὐλογῆ τὸ ἔργον Σας».

τρων Κοινωνικῆς Προνοίας διατάξεις ἐκάστοτε ὀρίζουσι.

3. Ἡ κατάταξις τῶν ὑποχρέων εἰς καταβολὴν ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἐκάστης ἐνορίας, εἰς ὃ μετέχει ὑποχρεωτικῶς διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς τῆς ἀρμοδίας Ἐφορίας, ἢ ὁ ὀριζόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐφοριακὸς ὑπάλληλος, ὅστις καὶ προεδρεύει τοῦ Συμβουλίου. Χρὴν γραμματέως ἐκτελεῖ δημόσιος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, καθ' ἃς τοῦτο ἀσχολεῖται μετὰ τὴν ἐργασίαν τῆς κατατάξεως τῶν ἐνοριτῶν, δὲν μετέχει ὁ Ἐφημέριος.

Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως ἀρκεῖ ἡ παρουσία τριῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου (τοῦ Προέδρου καὶ δύο λαϊκῶν μελῶν), ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

4. Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην συνεδριάσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου δὲν καταστῆ δυνατὴ ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω κατάταξις λόγῳ μὴ προσελεύσεως τῶν λαϊκῶν αὐτῶν μελῶν, ἡ κατάταξις τῶν ὑποχρέων εἰς καταβολὴν ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς, εἰς μίαν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κλάσεων ἐνεργεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ἀρμοδίου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας.

5. Διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ὑποχρέων εἰς καταβολὴν ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς εἰς μίαν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κλάσεων, τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἢ ἡ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψει τὰς ἰδίας τῶν μελῶν αὐτοῦ πληροφορίας ὡς καὶ πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν του στοιχεῖον ἀποδεικνύον ἢ τεκμηριοῦν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ εἰς καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς ὑποχρέου, ἥτοι τὴν ἀξίαν τῆς περιουσίας του καὶ τὸ ἐτήσιον εἰσόδημά του.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ Α. Ν. 536)1945, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προβλεπομένη κατάταξις τῶν εἰς καταβολὴν ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς ὑποχρέων, ἀρχομένη ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ προηγουμένου ἢ αὐτῆ ἀφορᾶ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου ἀρχονται τρέχουσαι αἱ διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐνδίκων μέσων προθεσμιαί, ἢ ἐκδίκασις τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἐντὸς 15θήμερου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ παρατείνηται ἢ ἰσχύς τῶν ὀριστικῶν πινάκων κατατάξεως τῶν εἰς ἐνοριακὴν εἰσφορὰν ὑποχρέων καὶ ἐπὶ πλεονα τοῦ ἐνὸς οἰκονομικοῦ ἔτους.

Λαϊκὰ μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων ἐκ προθέσεως μὴ προσερχόμενα εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ καὶ ἐν γένει παρακωλύοντα τὸ ἔργον τῆς κατατάξεως τῶν εἰς καταβολὴν ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς ὑποχρέων, τιμωροῦνται ἐγκλήσει τοῦ οἰκείου Ἐπιθεω-

ρητοῦ Δημοσίων Ὑπολόγων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Ἡ παράβασις τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων συνιστᾷ διὰ τὸ ἐκ Δημοσίου ὑπαλλήλου μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου πειθαρχικὸν παράπτωμα κρινόμενον ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ εἰσπραξις τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων, διὰ τῶν ἐπιμελητῶν εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, τῶν εἰσπρακτορικῶν ὀργάνων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων τῶν ἐσόδων τῆς ἀγροφυλακῆς, τῶν κλητῆρων τῶν Δημοσίων Ταμείων ὡς καὶ τῶν κατωτέρων ὀργάνων τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐπὶ ποσοστοῖς ἴσοις πρὸς τὰ 8 ο)ο τῶν ὑπ' αὐτῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων.

2. Ἐν ἀδυναμίᾳ ἀπασχολήσεως τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀργάνων, βεβαιουμένη δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ οἰκείου Ἐφόρου, δύνανται νὰ προσλαμβάνωνται ἴδια εἰσπρακτορικὰ ὄργανα διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς, ἐπὶ ποσοστοῖς 8 ο)ο τῶν ὑπ' αὐτῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον διορισμοῦ τῶν εἰδικῶν τούτων εἰσπρακτόρων, τὰ προσόντα καὶ τὰς εὐθύναις καὶ ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ ἀπὸ 2)17 Φεβρουαρίου 1955 Β. Δ. «περὶ ἐκτελέσεως τῶν οικονομικῶν διατάξεων τοῦ περὶ ἀγροφυλακῆς ὑπ' ἀριθ. 3030)1954 Ν. Δ.».

3. Εἰς τοὺς μετέχοντας τῶν ἐπιτροπῶν Οἴκων Ἐφόρους καταβάλλεται ποσοστὸν ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο)ο) ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων ἐσόδων ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο αὐξάνεται εἰς 1,50 ο)ο ἐφ' ὅσον ἡ κατάταξις ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἐν παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς καὶ κατανέμεται μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἐκάστοτε ὀριζόμενα.

4. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Δημοσίων Ταμείων, παρέχεται ποσοστὸν τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο)ο) ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων ἐσόδων ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς. Ἡ μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων Ταμείων κατανομή τοῦ ποσοστοῦ τούτου ἐνεργεῖται κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἐκάστοτε ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ πίνακες τῶν ὑποχρέων εἰς καταβολὴν ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς, οἱ καταρτισθέντες διὰ τὸ τρέχον οἶκον, ἔτος ἰσχύουσι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1956, τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς ἀναπροσαρμοζομένου κατὰ τὰ ἐν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζόμενα.

Εἰς ἄς ἐνορίας δὲν καθηρτίστησαν διὰ τὸ τρέχον ἔτος οἱ πίνακες τῶν ὑποχρέων εἰς ἐνοριακὴν εἰσφορὰν, ἰσχύουσιν οἱ τοῦ προηγουμένου ἔτους, συμπληρούμε-

νοι ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Διὰ τὴν εἰσφορὰν τοῦ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1956 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956 τετραμήνου διαστήματος θέλει βεβαιωθῆ οἴκοθεν παρὰ τῶν δημοσίων ταμείων ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ 100 ο)ο τῆς βεβαιωθείσης δι' ἑκάστον ὑπόχρεον εἰσφορᾶς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1955—56, προκειμένου περὶ τῶν ὑποχρέων τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ πρὸς ἴσον πρὸς τὰ 70 ο)ο τῆς βεβαιωθείσης εἰσφορᾶς τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1955—56 δι' ἑκάστον ὑπόχρεον τῶν λοιπῶν περιφερειῶν.

3. Οἱ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καταρτισθησόμενοι πίνακες κατατάξεως τῶν καταβολῆν ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς ὑποχρέων τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων πληθυσμοῦ ἀπὸ 1001—3000 κατοίκων θὰ ἰσχύουσιν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1956 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1957.

Ἄρθρον 5.

Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ Α. Ν. 536)1945 προβλεπομένη εἰσφορὰ 25 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρσίων εἰσπράξεων τῶν ἐνοριακῶν συναδελφικῶν καὶ ὑπὸ εἰδικῶν νόμων διεπομένων Ναῶν, ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως εἰσπράξεων τῶν Ναῶν, περιλαμβανομένων καί: 1ον) τοῦ προϊόντος τῶν διενεργουμένων ὑπὸ τῶν Ναῶν ἐράνων, 2ον) τῶν ὑπὸ μορφὴν τακτικῆς εἰσφορᾶς καταβαλλομένων εἰς τοὺς Ναοὺς ὑπὸ τῶν πιστῶν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ποσῶν καὶ 3ον) τῶν εἰσοδημάτων τῆς ἀκινήτου αὐτῶν περιουσίας.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ὡς ἄνω εἰσφορὰν αἱ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν Ναῶν εἰσπράξεις, αἱ δυνάμει συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου συνιστώμεναι χρηματικαὶ δωρεαί, αἱ προοριζόμεναι δι' ὀρισμένον σκοπὸν καὶ τὰ δυνάμει πράξεων τελευταίας βουλήσεως περιερχόμενα εἰς τοὺς Ναοὺς χρηματικὰ ποσά, δι' ἃ ὁ διαθέτης ἔταξεν εἰδικὸν σκοπὸν.

Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Δημοσίων Ὑπολόγων ἐνεργοῦσι κατ' ἔτος τακτικὸν ἔλεγχον τῶν ἀκαθαρσίων εἰσπράξεων ἐκάστου Ναοῦ, ἔκτακτον δὲ δσάκις κρῖνουσι τοῦτο ἀναγκαῖον.

Ἄρθρον 6.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος αὐξάνεται εἰς τὸ διπλάσιον τὸ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενον κληρικὸς ἔσθρον ἐπὶ τῶν ἀδειῶν γάμου καὶ διαζυγίων. Τὰ ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ κληρικοῦ ἔσθρου ἀποτελοῦσιν πόρον τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Α. Ν. 536)1945 προβλεπομένου λογαριασμοῦ «Κεφάλαια πρὸς πληρωμὴν ἐφημεριακοῦ κλήρου» καὶ ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. εἰς τὸν Δημοσίον Ταμεῖον ἀνὰ τρίμηνον κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζόμενα.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὰ ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς ἰσχύει, προβλεπόμενα τέλη χαρτοσήμου ἐκκλησιαστικῶν ἀδειῶν γάμου καὶ πράξεων διαζυγίου αὐξάνονται εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίαις ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς τοῦ βεβαιωθέντος διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ Πολωνία ἀναγεννᾶται.

Ὅταν προσφάτως εἶχομεν ἀναγνώσει εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον τὴν εἶδησιν, ὅτι ἓνα ἑκατομμύριον Πολωνῶν εἶχε ταξιδεύσει μὲ κάθε μέσον διὰ νὰ προσκινήσουν εὐλαβῶς τὴν Παναγίαν τοῦ Κζεστοςόβα, ἡ ὁποία δι' αὐτοὺς εἶναι, ὅτι δι' ἡμᾶς ἡ Παναγία τῆς Τήνου, ἐδοξάσαμεν τὸν Θεόν. Καὶ ἠσθάνθημεν εἰς τὰ μυχαίτατά μας, ὅτι ἡ μαρτυρικὴ Πολωνία ἀναγεννᾶται.

Καὶ ἰδοὺ, ὅτι τὰ γεγονότα μᾶς δικαίωνουν πολὺ γοργότερον, ἀπ' ὅτι ἠλπίσαμεν καὶ προσεδοκῆσαμεν. Διότι εἶναι βέβαιον, ὅτι ὅπου ζῆ ἡ πίστις εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὸ ἀπολυτρωτικὸν του ἔργον, ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει διὰ τὴν Ἐλευθερίαν εἰρηκτῆ! Καὶ ἡ ἀγία του Ἐκκλησία, ὡς μυστικὸν του σῶμα, συνελίξει τὸ ἔνδοξον ἔργον τῆς ἀγίας του Ἀναστάσεως βοηθοῦσα τοὺς καθημένους ἐν «σκοτει καὶ σκιᾷ θανάτου». Διότι ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι οἱ κανόνες τῆς καὶ μόνον καὶ αἱ λαμπραὶ τῆς τελεταί. Εἶναι καὶ τοῦτο. Ἀλλὰ κυρίως εἶναι ἡ ἀκτινοβόλος Ἐδαγγελικὴ Ἀλήθεια καὶ ὁ θεῖος Λόγος, ποῦ φωτίζουν τὰς συνειδήσεις, καὶ μετουσιῶνουν τὸν αἰσθητὸν αὐτὸν κόσμον εἰς φῶς, εἰς ὠραιότητα, καὶ εἰς θριαμβεύουσαν Δικαιοσύνην καὶ Ἐλευθερίαν.

Καὶ ὁ Πολωνικὸς λαός, ποῦ μαζὺ μὲ τὸν ἰδικὸν μας εἶναι κυριολεκτικῶς οἱ δύο Ἐσταυρωμένοι λαοὶ τῆς Γῆς, ἀναδεικνύεται καὶ πάλιν, μὲ τὴν ἀκλόνητον πίστιν του εἰς τὸν Χριστὸν, ἄξιος τῆς ἱστορίας του, καὶ τῶν ὠραίων καὶ ἐνδόξων Ἐθνικῶν του Παραδόσεων.

Βεβαίως δὲν περιμένομεν, ὅτι αἱ συνθήκαι τῆς ζωῆς του θὰ μεταβληθοῦν ἀποτόμως. Διότι ὁ ἄθεος κομμουνισμὸς, ὅπου ἐπικρατεῖ, ἡμπορεῖ μὲν νὰ προάγῃ τὸν Τεχνικὸν Πολιτισμὸν μιᾶς χώρας, δημιουργεῖ ὁμως ἀναμφισβητήτως πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀσφυξίαν, κάτω ἀπὸ τὴν ὁποίαν μαρᾶίνεται τὸ ἄνθος τῆς πραγματικῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἀληθινῆς χαρᾶς.

Πάντως εὐχόμεθα, νὰ μὴ ἀποβῆ μαρτυρικὴ διὰ τοὺς εὐγενεῖς Πολωνοὺς ἡ νέα αὐτῆ φάσις τῆς ἀγωνιστικῆς του ζωῆς. Καὶ νὰ μὴ χυθῆ καὶ πάλιν πολυτιμον Πολωνικὸν αἷμα, διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας των.

Νὰ ἐξαλειφθῆ τὸ στίγμα.

Ἡ Πολιτεία προσφάτως, μὲ τὴν πρόθεσιν ἀναμφιβόλως νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ κοινωνικὸν σύνολον, κατεπολέμησε τὸ αἷσχος τοῦ ὀμαδικοῦ ἑταιρισμοῦ.

γάμου ἢ τῆς πράξεως διαζυγίου εἰς βάρους τοῦ αἰτούντος τὴν ἀδειαν ἢ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν πράξιν διαζυγίου ἢ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας εἰς ἣν τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀνήκουσι.

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τέλη χαρτοσήμου ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατώτερα τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κειμένης νομοθεσίας.

3. Διὰ τοὺς κατοίκους πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων πληθυσμοῦ μέχρι 1000 κατοίκων καὶ διὰ τοὺς ἀπόρους τῶν λοιπῶν πόλεων, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι, ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου τελῶν χαρτοσήμου, αἱ κείμεναι διατάξεις.

4. Τὰ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ 2 τελῶν χαρτοσήμου καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἔσοδα ἀποτελοῦσι πόρον τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 536)1945, εἰσαγόμενα ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 7.

Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ συνιστᾶται εἰδικὸν Γραφεῖον, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ἀνήκει ἡ παρακολουθήσις καὶ ἐποπτεία τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 536)1945, ὡς οὗτος τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, ὡς καὶ ἡ μελέτη καὶ εἰσήγησις τῶν προσφορωτέρων μέτρων πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπὸ πάσης διαφυγῆς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἐσόδων.

Τοῦ Γραφείου τούτου προϊσταται Ἀρχιερεὺς, μέ-

λος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὀριζόμενος παρ' αὐτῆς. Τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Γραφείου τούτου ὀρισθῆσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ὁρησιευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 8.

Καταργοῦνται αἱ ἀντικείμεναι πρὸς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις τοῦ Α. Ν. 536)1945, ὡς οὗτος ἰσχύει.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος, ὅπου ἄλλως δὲν ὀρίζεται, ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Βιέννης
τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1956

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Τὰ Μέλη: Κ. Παπακωνσταντίνου, Δ. Μακρῆς, Π. Λεβαντής, Χ. Θηβαῖος, Π. Παπαληγούρας, Γ. Ι. Ράλλης, Α. Μπουρνιάς, Δ. Δαβάκης, Ν. Ἀθανασίου, Δ. Ἀλιπράντης, Χ. Καραπιπέρης, Δ. Μανέντης, Ἰ. Ψαρέας.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1956

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερά Σύνοδος

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου τρέχ. ἔτους ἀρξαμένης 102ας Συνοδικῆς Περιόδου (ἡ ἀρίθμησις τῶν Περιόδων ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1852, διὰ τοῦ Νόμου ΣΑ «Νόμος Καταστατικός τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος») ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν Αὐτῆς τῇ 17ῃ παρελθόντος μηνός. Κατὰ τὴν ἐναρκτήριον ταύτην Συνεδρίαν, γενομένην ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Δωροθέου, παρέστησαν οἱ Σεβασμ. Συνοδικοὶ Σύμβουλοι Φθιώτιδος κ. Ἀμβρόσιος, Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Προκόπιος, Σάμου κ. Εἰρηναῖος, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Ἱερόθεος, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Δράμας κ. Γεώργιος, Χίου κ. Παντελεήμων, Φλωρίνης κ. Βασίλειος, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Δαμασκηνός, καὶ Κεφαλληνίας κ. Ἱερόθεος. Ἀπουσίασαν ἠτιολογημένως οἱ Σεβ. Σερρῶν κ. Κωνσταντῖνος καὶ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Διονύσιος. Παρέστησαν ἐπίσης ὁ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας Ὑπουργός κ. Πέτρος Λεβαντής, ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος καθηγητῆς κ. Ἰω. Καμίρης

καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Θέμελης. Εὐλογήσαντος τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ἐτέλεσεν ἀγιασμόν καὶ ἀκολουθῶς ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης προσεφώνησε τὰ Σεβασμ. Μέλη καὶ τὸν Ὑπουργόν. Τὸν λόγον τοῦ Μακαριωτάτου δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν Μακαριώτατον ἀπήντησαν ἡ Α. Ε. ὁ κ. Ὑπουργός καὶ ὁ πρῶτος τῇ τάξει ἐκ τῶν Συνοδικῶν. Τὰς προσφωνήσεις ἀμφοτέρων δημοσιεύομεν ἐπίσης εἰς ἄλλας σελίδας τοῦ παρόντος.

—Μετὰ ταῦτα, ἀποχωρήσαντος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἡ Ἱ. Σύνοδος προέβη εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν ὡς ἀκολουθῶς:

Ο.Δ.Ε.Π.: Πρόεδρος, ὁ Μακαριώτατος. Τακτικὰ μέλη, οἱ Σεβ. Ὑδρας - Θήρας. Ἀναπληρωματικὰ μέλη δύο.

Τ.Α.Κ.Ε.: Πρόεδρος, ὁ Μακαριώτατος. Τακτικὸν μέλος, ὁ Σεβ. Σερρῶν. Ἀναπληρωματικὸν μέλος, ὁ Σεβ. Τριφυλίας.

Ἀποστολικὴ Διακονία: Πρόεδρος, ὁ Μακαριώτατος.

Καὶ ἔκλεισε τοὺς δυσφήμους οἴκους, ὅπου ἐπεκράτει παντοειδῆς ἀσχημία καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν δυστυχισμένων ἀμαρτωλῶν πλασμάτων.

Τὸ μέτρον ἴσως νὰ ἦτο ὀρθόν. Ἐσταμάτησεν ὁμως ἔως ἐκεῖ. Καὶ δὲν ἐλήφθησαν περαιτέρω μέτρα διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἀμοίρων ὑπάρξεων, ποὺ ἐστεγάζοντο εἰς αὐτούς. Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀνέκφυεν ἄλλο κακόν. Ἴσως χειρότερον τοῦ πρώτου. Ὁ διάχυτος δηλαδὴ καὶ ἀσύδωτος Ἐταιρισμός.

Ἀρκεῖ κανεὶς νὰ διασχίσῃ τὰς περὶ τὴν Ὁμόνοιαν περιχάς, καὶ ἰδίως τὰς ἐσπερινὰς ὥρας, καὶ θὰ ἀντιμετωπίσῃ μίαν καταθλιπτικὴν ἀληθῶς εἰκόνα καταρρακώσεως τῆς ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως καὶ ἀξιοπρεπείας.

Γυναῖκες, ῥάκη τῆς ἀμαρτίας, καὶ καταβασανισμένα ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην τῆς ἀμαρτωλῆς τῶν ζωῆς καρδοκοῦν τὸ θῆμα. Καὶ διαγκωνίζονται νὰ εὑρουν τὸν πελάτην τῆς ἀθεμίτου προσφορᾶς τῶν. Καὶ συγχρότατα ὑβρίζουν, χυδαιολογοῦν, συμπλέκονται, καὶ κατεξευτελλίζουν τὰ πάντα, παρὰ τὰ ρεῖθρα τῶν πεζοδρομίων.

Νομίζομεν, ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνεχισθῇ περισσότερον. Εἶναι μία πραγματικότης θλιβερά. Θλιβερωτάτη μάλιστα. Ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνος, ποὺ πρέπει νὰ ρυθμισθῇ.

Αἱ Ἀθῆναι εἶναι ἡ καρδιά καὶ ὁ πνεύμων τῆς Ἑλλάδος. Καὶ καθημερινῶς καταφθάνουν ἐδῶ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας μας καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν μας ὑπαίθρον, χιλιάδες ὀλόκληροι ταξιδιωτῶν. Καὶ τὸ παράδειγμα τῆς ἀσυδότης αὐτῆς ἐκλύτου ζωῆς, κάθε ἄλλο παρὰ ἐποικοδομητικὸν εἶναι διὰ τὰ ἦθη τῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον.

Ἄς κινήσῃν λοιπὸν οἱ πάντες. Καὶ Πολιτεία. Καὶ γυναικεῖαι ὀργανώσεις. Καὶ θρησκευτικοὶ σύλλογοι. Τὸ στίγμα αὐτὸ πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ταχύτερον. Καὶ νὰ ἐξερευθῇ τρόπος προστασίας τῶν ἀμοίρων καὶ θλιβερῶν αὐτῶν πλασμάτων.

Ἀπευθύνομεν τὰς εὐχαριστίας μας.

Αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς τὸν ἡμερήσιον τύπον μας διὰ τὴν πρόθυμον ἐκάστοτε ἀναγγελίαν τῆς ἐκδόσεώς μας. Καὶ γενικώτερον διὰ τὴν θερμὴν καὶ ἐξηραμένην συμπαράστασίν του εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τοῦτο δέ, ἐν ἀντιθέσει δυστυχῶς πρὸς εὐαριθμώτατα καὶ γνωστὰ τοῖς πᾶσι Ἐκκλησιαστικὰ ἔντυπα, τὰ ὁποῖα ὡς ἐπιχειρήσεις ἐξυπηρετοῦσαι ἰδιωτικὰς ἀπόψεις, ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν καὶ μόνον ρυθμίζουν τὴν ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας πολιτικὴν των, διαστρεβλώνοντα συγχρότατα τὴν ἀλήθειαν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, ὡς ζῶν ὀργανισμός, παρουσίασεν καὶ διαλείψει ἐνίοτε. Καὶ ἀναμφιβόλως καὶ παραλείψει καὶ σφάλματα, ὡς συμβαίνει τοῦτο εἰς πᾶσαν ὁμάδα ἀνθρώπων.

Ἡ πορεία τῆς ὁμοῦ εἶναι σταθερῶς ἀνοιούσα, ὡς θὰ συνομολογήσῃ τοῦτο πᾶς ἀμερόληπτος κριτής. Ἦτο δέ, εἶναι, καὶ θὰ παραμείνῃ ἡ ἱερωτάτη Κιβωτὸς τῆς Παραδόσεως, καὶ τῶν Ἑθνικῶν μας ἀνοιξεων. Καὶ ὄχι μόνον συνεχίζει ἐντὸς τῆς ἱστορικῆς ζωῆς τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ μας λυτρωτοῦ, ὡς μυστικόν του σώμα, ἠθικοποιούσα τὰς συνειδήσεις καὶ πραγματοποιούσα τὴν ἐπηγγελμένην Βασιλείαν τῶν Ὁρανοῦν ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἀλλὰ εἶναι ἐπιπροσθέτως διὰ τὴν Φυλὴν μας ἡ κυριώτερος ἐθνοποιὸς δύναμις. Τὰ δὲ παλαίσματά της, κατὰ καιροὺς, δὲν ἦσαν μόνον Χριστιανικὰ ἀλλὰ καὶ Ἐθνικὰ. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ λαοῦ μας πρὸς αὐτήν. Καὶ ἡ ἰδικὴ μας συγκίνησις διὰ τὴν ὑψηλὴν κατανοήσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἀπὸ τὸν τύπον μας.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ δέ, ἐκφράζομεν ὅλως ἰδιαιτέρως τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὴν ἐβδομαδιαίαν «Τόλμην» καὶ τὸν διαπρεπῆ ἐκδότην της καὶ ἐμπνευστήν της κ. Ἄ. Βαμβέτσον, διὰ τὴν ἐμπεριστατωμένην καὶ λεπτομερειακὴν παρακολούθησιν τῆς «Ἐκκλησίας» καὶ τοῦ «Ἐφημερίου», καὶ τὰς φωτεινὰς του ἐκάστοτε κρίσεις.

Τακτικά μέλη, οί Σεβ. Σάμου και Φλωρίνης. Ἀναπληρωματικά μέλη, οί Σεβ. Δράμας και Κεφαλληνίας.

Ἐπὶ τῶν χειροτονιῶν: Ὁ Σεβ. Ὑδρας.

Ἐπὶ τῶν προσφυγῶν: Οἱ Σεβ. Φθιώτιδος, Ἀκαρνανίας και Χίου.

Δελτίου «Ἐκκλησία»: Πρόεδρος, ὁ Μακαριώτατος. Μέλη, οί Σεβ. Σάμου και Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἐπὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων: Οἱ Σεβ. Σερρών και Τριφυλίας.

Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως: Τακτικὸν μέλος, ὁ Σεβ. Φλωρίνης. Ἀναπληρωματικόν, ὁ Σεβ. Σερρών.

Ἐπὶ τῶν μοναστηριακῶν: Ὁ Σεβ. Ὑδρας.

Ἐπὶ τῶν γάμων: Ὁ Σεβ. Ἀκαρνανίας.

Βυζαντινῆς μουσικῆς: Ὁ Σεβ. Δράμας.

Δαπανῶν Συνοδικοῦ Γραφείου: Οἱ Σεβ. Δράμας, Χίου και Τριφυλίας.

Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον: Πρόεδρος, ὁ Σεβ. Φθιώτιδος. Μέλη, οί Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως, Δράμας, Φλωρίνης και Τριφυλίας.

Δευτεροβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον: Πρόεδρος, ὁ Μακαριώτατος. Μέλη, οί Σεβ. Ὑδρας, Σάμου, Σερρών, Ἀκαρνανίας, Σπάρτης και Χίου.

Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν: Οἱ Σεβ. Φθιώτιδος, Σάμου και Φλωρίνης. Οἱ Καθηγηταί: κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτος, κ. Π. Μπρατσιώτης, κ. Β. Ἰωαννίδης.

Διανομῶν Γραφείου σχέσεων μετὰ τῶν Ἐξῶν Ἐκκλησιῶν: Οἱ Σεβ. Σερρών, Τριφυλίας και Κεφαλληνίας. Οἱ Καθηγηταί: κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτος και Β. Ἰωαννίδης.

Σχέσεων μετὰ τῶν ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν: Οἱ Σεβ. Φθιώτιδος, Σάμου, Ἀλεξανδρουπόλεως και Κεφαλληνίας.

Ἐπὶ τῶν δογματικῶν ζητημάτων: Οἱ Σεβ. Φθιώτιδος και Σάμου και ὁ Καθηγητῆς κ. Ἰωάν. Καρμίρης.

Ἐπὶ τῶν διοικητικῶν ζητημάτων: Οἱ Σεβ. Ὑδρας, Τριφυλίας και Κεφαλληνίας.

Ἐπὶ τῶν Κανονικῶν ζητημάτων: Οἱ Σεβ. Ὑδρας, Σερρών και Χίου και ὁ Καθηγητῆς κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτος.

Ἐπὶ τῶν θεμάτων Προσυνόδου: Οἱ Σεβ. Ὑδρας, Σάμου και Σερρών και οἱ Καθηγηταί: κ. Π. Μπρατσιώτης, κ. Π. Τρεμπέλας και κ. Ἰ. Καρμίρης.

Καταπολεμησέως ἀναλφαβητισμοῦ: Ὁ Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως.

Διεκπεραιώσεως ὑπηρεσιακῶν φακέλων: Οἱ Σεβ. Φθιώτιδος, Ἀλεξανδρουπόλεως και Τριφυλίας.

— Εἶτα ἐπεκυρώθη ὁ Κανονισμὸς ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ὡς ἄνω 102ας Συνοδικῆς Περιόδου (1956—1957) ἀπαρτιζόμενος ἐκ 14 ἀρθρῶν και εἰσηλθεν εἰς τὴν ἡμερησίαν περαιτέρω διάταξιν ἀσχοληθεῖσα μετὰ ὑπηρεσιακὰ ζητήματα. Κατ' αὐτὴν τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίαν ἀπεφασίσθη ὅπως εἰς τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον παρὰ τῆ Ἀποστολ. Διακονίᾳ φοιτᾶσι μόνον Θεολόγοι φοιτηταί, ὑποχρεούμενοι εἰς ὑπογραφήν συμβολαιογραφικῆς, μετ' ἐγγυητοῦ, πράξεως περὶ ὑπηρετήσεως αὐτῶν τῆ Ἐκκλησίᾳ ὡς κληρικῶν, εἰς δὲ περίπτωσιν ἀθετήσεως τῆς ὑποσχέσεως ὑποχρεωτικῶς θὰ ἐπιστρέφωσι τὰ τροφεία εἰς τοὺς καταβαλόντας ταῦτα.

— Ἡ Ἱ. Σύνοδος, κατὰ τὰς τακτὰς ἡμέρας Συνεδριῶν αὐτῆς, ἦτοι: Δευτέραν και Τετάρτην ἀσχολεῖται μετὰ τὴν διεκπεραιώσιν ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων. Ὡσαύτως τὸ Συνοδικὸν δικαστήριον κατὰ τὰς συνεδρίας αὐτοῦ, αἵτινες ὥρισθησαν ἡμέραν Πέμπτην τῆς ἐβδομάδος, διεκπεραιοῖ διαφόρους δικαστικὰς ὑποθέσεις.

— Ἡ Ἱ. Σύνοδος κατὰ τὴν Συνεδρίαν αὐτῆς, τῆς 24ης παρελθόντος μ. ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως περὶ μὴ διενεργείας ταυρομαχιῶν ἐν Ἑλλάδι, καθ' ὅσον αὐτὰ ὑπενθυμίζουσιν ἐποχὰς μὴ χριστιανικὰς και ἀδικοῦσι τὸν χριστιανικὸν ἡμῶν πολιτισμὸν.

— Ἐπὶ τῆ ἐπετείῳ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ο.Η.Ε. (24 Ὀκτω-

βρίου), ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐτέλεσεν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ἱ. Ναφ' εἰδικὴν δέσιν ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ο.Δ.Ε.Π. Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Δωροθέου συνήλθεν εἰς συνεδρίαν τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. και ἀσχολήθη διὰ μακρῶν μετὰ τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Τῆς συνεδρίας μετέσχον τὰ Συνοδικὰ μέλη οἱ Σεβ. Μητροπολίται Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Χρυσόστομος, Ὑδρας, Σπετσῶν και Αἰγίνης κ. Προκόπιος, Θήρας κ. Γεώργιος, και οἱ κ. κ. Δ. Πιπέρος, Ἀντιπρόεδρος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Στ. Γρηγορίου, τ. Ὑποδιοικητῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος, Χρ. Σολομωνίδης, τ. Ὑπουργὸς και Κ. Μπόνης, Γενικὸς Διευθυντῆς Ἐργασιακῶν.

Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Δωροθέος τῆ 11ῃ παρελθόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου παρέστη κατὰ τὴν ἀφίξιν τῶν Α. Α. Μ. Μ. τῶν Βασιλέων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὸν λιμένα Ζέας Πειραιῶς.

— Τῆ 12ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν: τοῦ κ. Μέτολερ, τοῦ Τμήματος Ἀλληλοβοηθείας τοῦ Π. Σ. Ἐκκλησιῶν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀλιβιζάτου τῆς Α. Ε. τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ τοῦ στρατηγοῦ κ. Καρατζένη τοῦ Δημάρχου Λαρίσης κ. Χατζηγιάννη τοῦ Πρωτοδίκου κ. Τσαγκατάκη τοῦ ἱατροῦ κ. Παπαϊωάννου και τοῦ Ἀστυν. Δ/νοῦ κ. Δασκαλάκη.

— Τῆ 13ῃ π. μηνὸς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος συνεργάσθη μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑφυπουργοῦ κ. Ἀλιμπράντη και τοῦ κ. Γρηγορίου, Συμβούλου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

— Προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν τῆ Κυριακῆ 14ῃ π. μηνὸς ἐτελέσθη ὑπὸ τῆς Γ. Σ. Ε. Ε. ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναφ' μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων Κυπρίων ἀγωνιστῶν.

— Τῆ 15ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσεν ἀγιασμὸν ἐπὶ τῆ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

— Τῆ 16ῃ τοῦ ἰδίου μηνὸς ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔσχε μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ κ. Θηβαίου ἐπὶ οἰκονομικῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

— Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῶν καθηγητῶν κ. κ. Λούβαρι και Φίλιππίδη ὡς και τοῦ κ. Τσατσᾶ, προσωπαρχῶν τῶν ἐργοστασίων Μποδοσάκη.

— Τῆ 17ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε τοῦ Κ. Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μηθύμνης

Τὴν Κυριακὴν, 14ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., μετὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως διεξήχθη ἡ τοπικὴ εορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου, Ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης, κτίτορος τῆς φερωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς, τῆς και Λειμῶνος ἐπιλεγόμενης, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κωνσταντίνου.

— Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐγένετο ἐν Καλλονῇ, παρουσίᾳ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν και πλήθους κόσμου ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῶν κατηχητικῶν σχολείων, τὴν ἔναρξιν κηρύξαντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου. Ἐφέτος εἰς μόνην τὴν Καλλονὴν θὰ λειτουργήσουν ἐξ κατηχητικὰ σχολεῖα ὄλων τῶν τύπων.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΝΑ

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Δωροθέου, ὡς Πρόεδρον τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ Κυπριακοῦ ἀγώνος, ἀπεστάλη ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σινᾶ παλλομένη ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ τῆς δεινοπαθοῦσης Μεγαλοῦσου μας Κύπρου και τῶν σκληρότατα δοκιμαζόμενων Κυπρίων ἀδελφῶν μας, καταλήγουσα ὡς ἑξῆς:

Ἡ φωνὴ τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος, ὡς φωνὴ Κυρίου, ἠκούσθη και μέχρι τῆς ἐρήμου Σινᾶ, και ἐκτενεῖς ἐκεῖ ἀναπέμπονται δεήσεις πρὸς τὸν καταβάνα ποτε ἐπὶ τοῦ ὄρου ἐκείνου Παντοκράτορα Θεὸν και ἐντεταμένον

τῶ θειοτάτῳ Προφῆτῃ Μωσῆϊ νὰ καταβῆ εἰς Αἴγυπτον καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν περιούσιον λαὸν αὐτοῦ, πρὸς τὸν δεινοπαθοῦντα ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς Κύπρου, ἐλευθερῶν αὐτὸν ἐκ τῆς δουλείας, τοῦ, ὡς ἄλλου Φαραῶ, καταδυναστεύοντος αὐτόν, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῆ τὸ πανάγιον ὄνομα αὐτοῦ, τὸ ὑπερύμνητον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὴν τιμίαν αὐτῆς Κορυφὴν φιλήματι ἀγίῳ κατασπαζόμενος

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὄλως πρόθυμος
† Ὁ Σινᾶ Πορφύριος

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Τὸ κυκλοφορήσαν τεύχος Ἰουλίου ἐ. ἔ. τοῦ μηνιαίου ἐκκλησιαστικοῦ καὶ θεολογικοῦ περιοδικοῦ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας σύγκειται ἐξ 80 πλουσιῶν εἰς περιεχόμενον σελίδων.

Εἰς τὸ τμήμα τῶν ἐπισήμων εἰδήσεων (σ. 3-16) δημοσιεύονται τὰ ἐπὶ τῶ Ἁγίῳ Πάσχα γράμματα τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας κ. Ἀλέξιον. Ἐνταῦθα δημοσιεύεται ὡσαύτως τὸ εἰρηνικὸν γράμμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Δωροθέου πρὸς τὸν Πατριάρχην Μόσχας, ἡ φωτογραφία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Δωροθέου καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Πατριάρχου Μόσχας κ. Ἀλεξίου εἰς τὸ ὡς ἄνω εἰρηνικὸν γράμμα. Ἀκολουθεῖ σύντομον σημείωμα περὶ τῆς εἰς Ἠνωμένης Πολιτείας ἐπισκέψεως Ρωσικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀντιπροσωπείας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μητροπολίτου Κρουτίσκης καὶ Κολούνης κ. Νικολάου.

Εἰς τὴν στήλην «Ἀπὸ τὴν ζῶν τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν» (σ. 69-75) τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας περιγράφει τὴν κηδεῖαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Κυροῦ Σπυριδωνοῦ καὶ παρῶσθαι σύντομον βιογραφίαν του. Ἀκολουθῶς ποιεῖται λόγον περὶ τῆς ἐνθρονισσεως τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Δωροθέου καὶ δημοσιεύει τὴν βιογραφίαν του. Τὸ περιοδικὸν εὐχεται εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Δωροθέον πᾶσαν ἀνωθεν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ὑψηλὴν καὶ ὑπεύθυνον ἀποστολὴν του καὶ ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπείας του ἐπέλθῃ περαιτέρω προσέγγισις μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπ' ἀγαθῶ τῶν λαῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Μετὰ ταῦτα τὸ περιοδικὸν περιγράφει τὴν ἐκλογήν καὶ τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ νέου Προκαθημένου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Ἰωάννου.

Τέλος, εἰς τὴν στήλην τῆς βιβλιοκρισίας (σ. 76-78) δημοσιεύεται κριτικὸν σημείωμα τοῦ καθηγητοῦ Ὀσιπῶφ περὶ τῆς νέας μεταφράσεως τῆς Βίβλου εἰς τὴν ρωσικὴν.

Ὁρθοδοξο-Ἀγγλικανικαὶ συζητήσεις εἰς Μόσχαν

Ἀπὸ τῆς 16ης μέχρι τῆς 23ης Ἰουλίου 1956 εἰς τὴν Μόσχαν ἔλαβον χώραν συνομιλίαι μεταξὺ θεολόγων τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Αἱ συζητήσεις περιστράφησαν περὶ τὰ ἐξῆς θέματα: «Αἱ σχέσεις μεταξὺ τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας», «ἡ οὐσία τῆς Ἐκκλησίας», «ἡ Ἁγία Γραφή καὶ ἡ ἱερὰ Παράδοσις», «τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως καὶ αἱ Σύνοδοι», «τὰ Μυστήρια, ἡ οὐσία καὶ ὁ ἀριθμὸς των» καὶ «τὰ ἔθιμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». Αἱ συζητήσεις διεξήχθησαν ἐν τῷ πνεύματι τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ κατ' αὐτὰς ἀνεζητήθησαν σημεία ἐπαφῆς. Ἐπίσης ἐξεφράσθη ἡ ἐπιθυμία ὅπως συνεχισθῆ ἡ μελέτη τῶν ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν ἐνδιαφερόντων θεολογικῶν ζητημάτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Δηλώσεις τοῦ Πατριάρχου Βικέντιου ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ρωσίας

«Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς μας εἶναι ἡ προσωπικὴ γνωριμία τῶν Προκαθημένων καὶ τῶν ἱθυνουσῶν προσωπικοτήτων ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ ἡ μελέτη τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ ἱδρυμάτων», — ἐδήλωσεν εἰς συνεργάτην τοῦ Γιούγκοπρεσ ὁ Πατριάρχης Βικέντιος, ὁ ὁποῖος

τὴν 5ην Ὀκτωβρίου ἀνεχώρησε διὰ τὴν Μόσχαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὁ Πατριάρχης Βικέντιος προσέθεσεν, ὅτι ὁ Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας Ἀλέξιος ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκάλεσεν εἰς ἐπίσκεψιν ἀντιπροσώπου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, ἀλλ' ἡ ἐπίσκεψις πραγματοποιεῖται τώρα, ὅτε ἐορτάζεται (τὴν 8ην Ὀκτωβρίου) ἡ ἐορτὴ τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ἀφιερωμένη εἰς τὸν ὁσίου Σέργιου Ραντονέσκου.

Ἡ προσωπικὴ ἐπαφὴ μεταξὺ τῶν ἐκκλησιαστικῶν προσωπικοτήτων καὶ ἡ γνωριμία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς — ἐτόνισεν ὁ Πατριάρχης — θὰ ὀδηγήσουν ὄχι μόνον εἰς τὴν προσέγγισιν ἀλλὰ καὶ εἰς ἐνδεχομένην συνεργασίαν ἐπὶ κοινῶν ζητημάτων. Δὲν ἔχει καθορισθῆ ἐπίσημον πρόγραμμα συνομιλιῶν, ἀλλ' εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἐπικείνται συνομιλίας ἀφορώσαι ὄχι μόνον τὴν Ρωσικὴν καὶ τὴν Σερβικὴν Ἐκκλησίαν ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρον τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ὁ Προκαθημένος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας ὑπεγράμμισεν, ὅτι οἱ δεσμοὶ καὶ αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν χρονολογοῦνται ἀκόμη ἀπὸ τὸν 19 αἰῶνα καὶ ὅτι αἱ σχέσεις αὐταὶ ἐπὶ οὐρανῶν ἀναλόγως τῶν ἱστορικο-πολιτικῶν συνθηκῶν. «Ἐννοεῖται, κατέληξεν ὁ Μ. Πατριάρχης, ὅτι ἀμφοτέραι αἱ Ἐκκλησίαι, ὡς αὐτοκέφαλοι, ἐπιθυμοῦν ὅπως ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἐνισχύσουν τὴν συνεργασίαν των καὶ συμβάλουν εἰς τὴν ἐπίλυσιν ὠρισμένων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς φιλερηνικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ τῶν κρατῶν».

Ἐκτὸς τοῦ Πατριάρχου Βικέντιου, τὴν ἀντιπροσωπείαν, ἡ ὁποία θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσην περὶ τὰς 25 ἡμέρας, ἀποτελοῦν ὁ Μητροπολίτης Νταβροβοσνίας Νεκτάριος, ὁ ἐπίσκοπος Σουμαντίας Βαλεριανός, ὁ ἐπίσκοπος Μπραντισέβου Χρυσόστομος, ὁ ἐπίσκοπος Βανάτου Βησσαρίων, οἱ πρωθιερεῖς Μίλαν Σμίλιανιτς, Τίχομιρ Πόποβιτς καὶ Πέταρ Κάπιτσιτς, ὁ ἱερεὺς τῶν Σκοπίων Νέστωρ Ποπόβσκυ καὶ ὁ πρωτοδιάκονος Γεώργιος Ζούνιτς.

Μὲ τὴν ἀντιπροσωπείαν ταξιδεῖ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀρησκευμάτων τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου Μίλογε Ντίλπαριτς.

Τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας ἀναδημοσιεύει ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς Γιουγκοσλαβίαν ἐπισκέψεως τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει» σχόλιον, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ἀπὸ τῆς 15ης Αὐγούστου 1956 φύλλον τῆς «Ἐκκλησίας».

Εἰς βραχὺ σημείωμά του τὸ περιοδικὸν «Glasnik» γράφει διὰ τὴν εἰς Βελιγράδιον ὑποδοχὴν τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀναγγέλον ἐν συνάμα ὅτι εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θὰ δημοσιεύσῃ ἐκτενῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς διαμονῆς τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν Σερβίαν.

Τὸ περιοδικὸν «Glasnik» ἀναδημοσιεύει ἀπὸ τὸ «The Living Church» τὴν εἰδησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τοῦ Βατικανοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

Δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Δωροθέον ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Φιλλανδίας κ. Χέρμαν γνωρίζει εἰς αὐτόν ὅτι ὁ Αἰδεσ. Στέφανος Ρέπον, ἱερεὺς τῆς Ὁρθοδόξου Φιλλανδικῆς Ἐκκλησίας, ἔτυχεν ἐτησίως ὑποτροφίας διὰ τὸ Ἄκ. Ἔτος 1956-57 διὰ σπουδὰς ἐν Ἑλλάδι δοθείσης ὑπὸ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας Δρ. Ντιμπέλους καὶ ὁ Δρ. Νιμέλερ προσεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Κινέζου Πάστορος Λί, ἵνα ἐπισκεφθῶν τὴν Κίνα. Ὁ Πάστορ Λί ἦτο ἐπὶ κεφαλῆς κινεζικῆς ἀποστολῆς πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΜΑΛΑΜΠΑΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

Καθ' ἃ γράφει τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας «Γκλάσνικ» (τεύχος Σεπτεμβρίου 1956), ἀρχὰς Αὐ-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Πρὸς τὸν Αἰδεσ. Μιχαὴλ Λινοξυλάκη
(Ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλοῦμέν σε, ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς τὴν 23ην Νοεμβρίου ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἵνα δικασθῆς, δι' ἣν αἰτίαν ἀπελογήθῃς ἐνώπιον τοῦ ἡμετέρου ἀνακριτοῦ.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι δέ, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὥσ' ἄνω ἡμέρα τε καὶ ὥρα, θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27ῃ Σεπτεμβρίου 1956.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Εὐρίπου Ἀ λ έ ξ ι ο ς.

Τὸ κατὰ τὸν Νόμον 5383 Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον

Πρὸς τὸν Διάκονον Σμάραγδον Γιωτόπουλον
(Ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι, ἵνα, βάσει τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1956 ἡμέρα Πέμπτη καὶ ὥρα 9η π.μ. ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ περὶ ἧς ἀπελογήθῃς ἐνώπιον τοῦ ἐκτελούντος χρέη ἀνακριτοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Προκοπίου.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι, ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὥσ' ἄνω ἡμέρα τε καὶ ὥρα θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Φθιώτιδος Ἀ μ β ρ ό σ ι ο ς.

Τὸ κατὰ τὸν Νόμον 5383 Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον

Πρὸς τὸν Διάκονον
Γεώργιον Τσίμην ἢ Τσιμόπουλον
(Ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι, βάσει τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ τῇ 13ῃ Δεκεμβρίου 1956 ἡμέρα Πέμπτη καὶ ὥρα 9η π.μ., ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ τῇ δι' ἣν διεξήχθη ἔνορκος ἀνάκρισις ἐναντίον σου κατηγορίας.

Προσεπιδηλοῦμέν δέ σοι ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὥσ' ἄνω ἡμέρα τε καὶ ὥρα θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Φθιώτιδος Ἀ μ β ρ ό σ ι ο ς.

γούστου ἐ. ἔ. ἐπισκέφθη τὴν Σερβικὴν Ἐκκλησίαν ὁ ἀρχιεραρχαὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Μαλαμπάρ τῶν Ἰνδιῶν πατὴρ Φίλιππος, ὁ ὁποῖος ἐγένετο δις δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου κ. Βικεντίου παρουσία τῶν μελῶν τῆς Συνόδου. Ὁ πατὴρ Φίλιππος ἐκάλεσε τὸν Πατριάρχον κ. Βικέντιον νὰ ἐπισκεφθῆ τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Μαλαμπάρ. Ὁ Πατριάρχης ἀπήντησε ὅτι εὐχαρίστως ἀποδέχεται τὴν πρόσκλησιν καὶ ὑποσχέθη νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ταξίδιον αὐτὸ ἂν τοῦ ἐπιτρέψουν αἱ πολλαὶ ἀσχολίαι του.

Ὁ πατὴρ Φίλιππος παρέσχε καὶ ὠρισμένας πληροφορίες περὶ τῆς Ἐκκλησίας του. Σύμφωνα μὲ τὰς πληροφορίες αὐτάς, οἱ πιστοὶ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῶν Ἰνδιῶν ἀνέρχονται εἰς ἕν ἑκατομμύριον περίπου, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕν τρίτον ἀγαναρίζει τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Συρίας. Οἱ ὑπόλοιποι ὑπάγονται ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριάρχου Βασιλείου, τοῦ ὁποῖου ἡ ἔδρα εὐρίσκεται εἰς τὴν πόλιν Κοτογιάνι τοῦ Μαλαμπάρ. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Μαλαμπάρ ἔχει δέκα ἀρχιερεῖς, ὀκτὼ ἐπισκοπὰς, μίαν ἱερατικὴν Σχολήν, πέντε ἀνδρικές καὶ τρεῖς γυναικείας μονὰς. Ὅλοι οἱ πιστοὶ δεικνύουν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν των καὶ λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ζωὴν τῆς. Ἡ ἱεραποστολικὴ δράσις τῆς Ἐκκλησίας μεταξύ τῶν ἄλλο-

Ἱερὰ Μητρόπολις Λευκάδος καὶ Ἰθάκης

*Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 2200/1940 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 540/1945 καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων 1) Εὐαγγελιστρίας (Μητροπόλεως) Λευκάδος, 2) Ἀγίων Ἀναργύρων Λευκάδος, 3) Γενεσίου Θεοτόκου (Παναγίας Ξένων) Λευκάδος, 4) Ἀγίου Νικήτα τοῦ χωρίου Ἀγίου Νικήτα, 5) Κοιμήσεως Θεοτόκου Κονταραίνης, 6) Ἀγίας Μαρίας Πόρου, 7) Εὐαγγελιστρίας Νεοχωρίου, 8) Ἀγίας Παρασκευῆς Πλατυστόμων, 9) Ἀγίων Ἀναργύρων Πηγαδησάνων, 10) Ἀγίου Ἰωάννου Καστοῦ καὶ 11) Ἀγίας Τριάδος Καλάμου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ κεκτημένους τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω Νόμων ὀριζομένων πιστοποιητικῶν, πρὸς ἀνακήρυσιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων.

Ἐν Λευκάδι τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1956

† Ὁ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης Δ ω ρ ό θ ε ο ς.

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

*Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Λαμπραίνης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα πρὸς κατάληξιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ πιστοποιητικὰ, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυσιν τοῦ ὑποψηφίου.

Ἐν Καλάμαις τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 1956

† Ὁ Μεσσηνίας Χρυσόστομος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

*Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 46 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν χηρεύουσαν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Γοργοριτῶν, ὅπως ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν, προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυσιν ὑποψηφίων διὰ τὴν ἄνω ἐνορίαν.

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 28ῃ Σεπτεμβρίου 1956

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Κ ύ ρ ι λ λ ο ς.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὡς κατωτέρω ἐκτίθενται κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ πιστοποιητικὰ των, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυσιν ὑποψηφίου ἱερέως τῆς χηρεύουσης ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ἁγίου.

Κανονικὰ προσόντα: ἀμειπτος βίος, ἤτις ἀποφυγὴ σαρκικῶν παρεκτροπῶν, χαρτοπαξίας, οἰνοποσίας, κλοπῆς κ.λ.π, Νόμιμα προσόντα: ὅσα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἄρθροις 47 καὶ 48 τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων».

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 24ῃ Σεπτεμβρίου 1956

† Ὁ Ἀργολίδος Χρυσόστομος.

πίστον καθημερινῶς στέφεται ὑπὸ θαυμαστῶν ἐπιτυχιῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΩΝ

Κατὰ τὴν ἐσχάτως λαβούσαν χώραν 82αν Σύνοδον τῶν Παλαιοκαθολικῶν ὁ Δρ. W. Küry, Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Παλαιοκαθολικῶν ἐν Ἐλβετίᾳ, ἀνεφέρθη εἰς τὰς σχέσεις τῶν ὁποίας ἔχει ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ μὲ ἄλλας ὁμολογίας καὶ τὸ Π.Σ.Ε. Ἰδίᾳ ἀνεφέρθη εἰς τὴν πρόσφατον πρότασιν τοῦ Οἴκου-μενικοῦ Πατριάρχου, ὅπως ἀμφοτέραι αἱ Ἐκκλησίαι ἀρχίσουν συζητήσεις μὲ τὴν δυνατότητα ἐνώσεώς των.

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗΣ
ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΧΡ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ

Δίαν εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ Πανελληνίως γνωστὸς ὡς ἐξυπηρετικὸς καὶ τῶν γενικῶν καὶ τῶν ὀρθοδόξων θρησκευτικῶν ἀναγκῶν Ἐκδοτικὸς Οἶκος «Ἄσ τη ρ» τῶν ἀδελφῶν Ἀλεξ. καὶ Εὐαγγ. Παπαδημητρίου (Λυκούργου 10 — Ἀθήναι), κατόπιν θερμῶν ὑποδείξεων ὀρθοδόξων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν θεολόγων καὶ μὴ, ἀνέλαβε καὶ ἔκαμε ἀνατύπωσιν τῆς Δογματικῆς τοῦ αἰμνήστου καθηγητοῦ τῆς Δογματικῆς Χρ. Ἀνδρούτσου. Τὸ μνημειῶδες τοῦτο ἔργον, τὸ πρῶτην φοράν εἰσφέρειν ἐπιστημονικῶς τὰς δογματικὰς διδασκαλίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ κλασσικῶς καὶ αὐθεντικῶς ἀκριβοῦς διατύπωσιν, ἐκδοθὲν τῷ 1907 ἐξηνητήθη οὐ πολὺ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αἰμνήστου συγγραφέως (1935). Θεολόγοι παρακολούθησαντες τὸν αἰμνήστου συστηματικῶς, ἄλλοι λόγιοι καὶ ἰδίως οἱ στερούμενοι κειμένου δογματικοῦ φοιτηταὶ ἠσθάνοντο μεγάλην τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνατυπώσεως τῆς ὡς ἔνω Δογματικῆς. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἔχοντες ὑπ' ὄψιν οἱ ἐπίλεκτοι ἐκτελεστοὶ τῆς διαθήκης τοῦ αἰμνήστου συγγραφέως, παρέσχον προφρόνως τὴν ἀπαιτούμενην συγκατάθεσιν αὐτῶν. Οὕτω δὲ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀναγγεῖλωμεν τὴν ἀνατύπωσιν τοῦ ἔργου καὶ κυκλοφορίαν αὐτοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο ὁ Ἐκδοτικὸς Οἶκος «Ἄσ τη ρ» θὰ διαθέσῃ εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς Θεολογίας μετὰ ἔκπτωσιν 40% ἐπὶ τῆς τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Μιχαὴλ Π. Βουγέα, Ἄγωγή κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ. Ἀθήναι 1955, σελ. 239.
- Γεωργίου Ν. Παλαιολόγου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Μαρσαλείου Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας. Ἡ ἀντίθεσις ἐν τῇ ψυχολογικῇ ἐρευνῇ. Φυσιολογικὴ-Νευρολογικὴ ψυχολογία. Ἐκδοσις 3η μετὰ προσθηκῶν τινῶν καὶ διορθώσεων. Ἀθήναι 1956. Σελ. 266.
- World Council of Churches, Minutes and Reports of the Ninth Meeting of the Central Committee. Galyatelo, Hungary. July 28 - August 5, 1956. Geneva. Σελ. 128.
- The Commission of the Churches on International Affairs 1955-1956. Geneva. Σελ. 66.
- Νικ. Γ. Καραχρίστου, τ. Προέδρου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, Νέα ἀναλυτικὰ καὶ ὁρολόγια προγράμματα τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν μας. Ἐκδ. Οἶκος Ι. Ν. Ζαχαροπούλου. Ἀθήναι 1956. Σελ. 172.
- Εὐστ. Ν. Δευτεραίου, Δημ.)λου, Ἡ πρώτη ἀνάγνωσις καὶ γραφὴ μετὰ τὴν ἑλληνικὴν μέθοδον. Ἀθήναι 1956. Σελ. 143.
- Σεβ. Μητροπ. Ἡλείας Γερμανοῦ, Σταγόνες ἀγάπης, Μέρος Α'. Ἀθήναι 1956. Σελ. 87.
- Παν. Κ. Χρήστου, Καθ. τοῦ Πανεπ. Θεσσαλονίκης, Περὶ τὰ αἴτια τῆς ἡσυχαστικῆς ἐριδος, (Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ «Γρηγορίου Παλαμᾶ» 1956), Θεσσαλονίκη 1956. Σελ. 13.
- Prof. Constantine Cavarinos, The nature and proper uses of reason. Brookline, Mass. 1954. pp. 37.
- Τοῦ αὐτοῦ, The Icon, its spiritual basis and purpose. Brookline, Mass. 1955. pp. 8.
- Τοῦ αὐτοῦ, Concerning inner attention. Brookline, Mass. 1955. Reprinted from «The Greek Orthodox Theol. Review», pp. 152-159.
- Τοῦ αὐτοῦ, The Rational Man according to St. Antony the Great. Belmont, Mass. 1956. Σελ. 6.
- Τοῦ αὐτοῦ, Byzantine sacred music. Belmont, Mass. 1956. pp. 31.
- Τοῦ αὐτοῦ, Review: Nicholas Berdyaev, The meaning of the Creative Act. Belmont, Mass. 1956. pp. 5.
- Fotis Kontoglous, Byzantine Iconography. transl. by Const. Cavarinos. Belmont, Mass. 1956. pp. 5.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΩΡΟΘΕΟΣ

† Ὁ Σάμου καὶ Ἱκαρίας ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Κ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

Τελευταῖαι ἡμέραι εἰδήσεων διὰ τὴν «Ἐκκλησίαν» εἶναι ἡ 10ῃ καὶ ἡ 25ῃ ἐκᾶστου μηνός.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θεοδ. Σπεράντσα, Μετὰ τὸν πανηγυρισμὸν.

Φ. Κόντογλου, Οἱ ἀγιογράφοι χαρακτῆρες Ἁγίων ἑορταζομένων κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον. Α'.

Κ. Μωραϊτάκη, Ἡ Ἀρμενικὴ Ἐκκλησία καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Καθολικοῦ Πατριάρχου Zareh τοῦ Α'.

Τῆς Συντάξεως: Ἡ Α' Συνεδρία τῆς Ἱ. Συνόδου.

Νομοθετικὸν Διάταγμα, Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Κλήρου.

Παρατηρήσεων Στήλη: Ἡ Πολωνία ἀναγεννᾶται. Νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ στίγμα. Ἀπευθύνομεν τὰς εὐχαριστίας μας.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Κλητήρια ἐπιγράμματα.

Προκηρῆξεις ἐκλογῆς ἱερέων.

Βιβλιογραφία.

Οἱ ἱερεῖς, ἀπευθύνεσθε πάντοτε ἀνευδοιάστως πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐκκλησίας», διὰ πᾶν ζήτημα ποῦ σᾶς ἀπασχολεῖ. Ἀπάντησιν θὰ λαμβάνετε ἀμέσως διὰ τοῦ «Ἐφημερίου».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ ἄλληλογραφία τῆς «Ἐκκλησίας» δημοσιεύεται πάντοτε εἰς τὸν «Ἐφημερίον».

ΕἰΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἀναγνώσται τῶν περιοδικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησίας», «Ἐφημερίου» καὶ «Θεολογίας», ὅπως συνδρομᾶς ἢ ἄλλα ἐμβάσματα τῶν ἀποστέλλουν δι' ἐπιταγῆς μόνον ἐπ' ὀνόματι τῆς Διαχειρίσεως τῆς «Ἐκκλησίας».

Ἐκδοθὲν Τυπογραφείου: ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΡΟΥΤΣΗΣ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις, Ἰαοῦ 1.